

Vizyonlarına faşizmi oturtup, varlık misyonlarını emperyalizme uşaklıkla özdeşleştiren sistem partilerinin ve egemen sınıf adaylarının durumu ortada.

Seçimler sürecinde bu berbat hal, kitlelere taşınmalı, dü-

zenin teşhiri somut örgütlere dönüşmelidir. Boykot siyasetinin günceldeki karşılığı, ancak ve ancak politikamızın görünür olduğu koşullarda işlevselleşecek; kitlelere düzenin niteliği kavratıldığı oranda oyun boşa düşürülecektir.

Başta Kobanê direnişi olmak üzere Rojava ile dayanışmak, IŞİD adlı örgütün saldırılarına karşı gerek Kürt illerinde ve gerekse de Türkiye'nin diğer bölgelerinde örgütlenen eylemlerde yer almak; gücümüz oranında örgütlü bulunduğu-

muz mahallelerde dayanışma eylemleri örgütlemek görevimiz olmalıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçimleri için yürütülen boykot çalışmasında aynı zamanda Kobanê direnişini sahiplenmek olmazsa olmazdır.

Haftalık

Özgür

gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 110 Gerçekler devrimcidir!

17-23 Temmuz 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Ortadoğu için dayanışma vakti!

Emperyalistlerin ve onların yerli uşaklarının Ortadoğu'da yarattığı kan gölü, Suriye ve Irak derken içerisine Filistin'i de alarak büyüyor.

Halkların kanını dökmeyi "iyi bilen" egemenlerin amacının; Irak ve Rojava'nın Kobanê kantonunda IŞİD cellatları ve Filistin'de Siyonist İsrail eliyle giriştiği katliamlar sonucunda Ortadoğu'nun sınırlarını yeniden belirlemek, bölgenin kaynaklarını ele geçirmek ve Ortadoğu'da "Arap Baharı" sürecinde oluşan umutları kalıcı bir şekilde parçalamak olduğu açıktır. TC devleti de bir yandan içte yaşadığı yönetememe krizi ile ekonomik krizin çalan zilleri eşliğinde Cumhurbaşkanlığı seçimlerine koşmakta, bir yandan da emperyalistlerin emrinde elini halkların kanına bulmaktadır.

Egemenler kendi işbirliklerini büyütürken; ezilenler açısından Kobanê direnişini sahiplenmenin ve intifada ruhunun sahibi Filistin halkı başta olmak üzere tüm Ortadoğu halkları ile dayanışmayı büyütmenin vaktidir.

Özgür Gelecek'ten

Nefretin üretilmesine izin verme!

Merhaba,

Ülkelerindeki yangından kaçan ve hiç bilmedikleri bir ülkeyi her karışına kadar ezberlemek zorunda kalan milyonlarca Suriyeli, birçok kesimin öfkesini üzerine çekmiş durumda. Ve birçok insan hepsinin AKP tarafından desteklendiğini iddia etmektedir. Oysa karşılıksız kimseye günahtını değil satmak, kiralamayan bir hükümetin milyonlarca göçmeni desteklediği iddiası gerçeklikten çok uzaktır.

Sirkeci-Kadıköy vapuru ile bir Eminönü'ye bir Kadıköy'e sürgün edilen ve Maraş'ta binlerce kişinin eylemle "İstemiyoruz" dediği Suriyelilere yönelik bu nefret ortamını yaratımlar ve bu nefretten kazananlar yalnızca Ortadoğu'nun akbalarıdır. Yabancı bir memlekette yaşamak her göçmen için olduğu kadar aşırı yoksulluğa mahkum edilen Suriyeliler için de bu kadar zorken, nefretin daha fazla üretilmesine izin vermeyelim!

Serkeftin!

Gündem

De bi gidin: Oy moy yok!

Sayfa 03

Pusulâ

Örgütlenme bir bilimdir

Sayfa 11

Evvel Temmuz Festivali

Evvelimiz isyan, hasadımız devrim olacak!

Yaşamın İçinden/02

Dünya Kupası

Bir cinsiyetçi söylem fabrikası: FUTBOL!

Yeni Kadın/07

Sargazi Esnaf Komitesi:

"Biz Demokrasi Caddesi'nin, adı ile kimikleşmesini istiyoruz"

Haber/12

Anti-Kapitalist Müslümanlar

"İŞİD, faşist bir anlayışla bir İslam pratiği sergiliyor"

Haber/15

Evvel Temmuz'da

Evvelimiz isyan, hasadımız devrim olacak!

Antakya: Doğanın talanına, uyuşturucuya, yozlaştırılmaya, emperyalist savaşlara, eli kanlı IŞİD çetelerine karşı festivallerde olacağımızın çağrısını yapmıştık. Gün geldi, festivaller başladı. Biz de buralarda yerlerimizi aldık.

Nusayrilere uygulanan baskı, dini inançlarını kapalı yaşamalarına neden olurken, Nusayriler tarafından kutsal sayılan Evvel Temmuz Bayramı, '90'lı yıllara kadar deyim yerindeyse yer altından kutlanılmaktaydı. Antakya-Samandağ halkı, Evvel Temmuz'un bugün içeriğini biraz değiştirerek Kültür Sanat Festivali'ne dönüştürmüştür.

Festivalde olmak ve bunun ilerici yönlerini sahiplenmek bizler için görevdir. Bu görevin bilinciyle bu yıl 14.'sü örgütlenen festivale her geçen yıl daha kitlesel ve daha örgütlü katılıyoruz. Festivalde yüklediğimiz anlamın gereği olarak bölgemizde uzun yıllardır süren savaş, ana politikamızdan biri oldu. Bunun yanı sıra Gezi İsyanı şehitlerimizi anmaya da bölgenin Gezi İsyanı'nda üç şehit vermesinden kaynaklı ayrıca önem verdik. Bu kapsamda Gezi İsyanı'nda Antakya'da yitirdiğimiz şehitlerimizin ailelerine ziyaret ile başladığımız pratik, görünür olma hedefimizin ilk adımı oldu. Ali İsmail ve Ahmet Atakan'ın ailesine gerçekleştirdiğimiz ziyarette Tutsak Partizanlar'ın gönderdikleri hediyeleri ailelere ulaştırdık.

Ali İsmail hep 19 yaşında!

Yeni Demokrat Gençlik'in festival günlerinde, geçtiğimiz yıl Evvel Temmuz zamanı yaşamını yitiren Ali İsmail için her alanda eylem koyma kararı burada yapılan sokak eylemi ve birçok çalışmayla görünür kılındı. Eylemin hazırlık sürecinin, alanda yapılan özgün çalışmalar ile oldukça verimli geçtiği düşünülmektedir.

Açılan stantlar, sesli ajitasyon ve dağıtılan bildiriler ile oldukça değerli bir zaman geçirdik. Ali İsmail'in mezarını ziyaret ettik ve aynı gece Ali adına kurulan vakfın düzenlemiş olduğu anma konserine katıldık. Alandaki coşku, öfke görülmeye değerdi. Devletin katliamlarına karşı öfke sel olup sokaklara dökülmedi belki ama şu durum net olarak gözlemlenmektedir; halkımızın yüreğine isyan tohumu ekilmiştir. Bizim yapacağımız ise o tohumun

büyümesi, filizlenmesi için süreci hızlandırmaktır.

Farklı alanlardan katılan ve bizce en önemlisi hareketi tam olarak tanımayan ama tanımak için gelen arkadaşlarla almış olduğumuz eğitim çalışmaları, organizasyon ve planlanan çalışmalar dışındaki bütün zamanımızı tartışmalarla geçirmemiz, gündemdeki **Cumhurbaşkanlığı seçimindeki** boykot tavrımız ile ilgili aldığımız eğitim çalışması, seçime dair hazırladığımız bildiri ile refleks çalışmalar koymamız herkesin dikkatini çeken bir durum olmuştur...

Günlerdir neredeyse hiç uyumuyoruz. Birlikte pankart hazırlama, işe çalışmaları, kurulan kültür-sanat ve basın komisyonunun çalışmaları derken hepimiz enerjimize şaşıyoruz. Ama her günün sonunda almış olduğumuz değerlendirme toplantısında, mevcut potansiyelimizin bu pratik işlerin çok daha üzerinde olduğu dillendiriliyor.

15 Mart 2011'den bugüne devam eden Suriye'deki savaşın etkisini, önceden yakıcılığını çok derinden hissediyoruz diye yazıyorduk ama bugün bu etkilenme elbette beklenmeyen bir şey olmamakla birlikte ülkenin dört bir yanını sarmıştır. Bugün savaştan mağdur olan emekçi, yoksul Suriye halkı her yerde karşımıza çıkmaktadır. Zaten had safhada olan işsizlik, barınma problemi, kadınların maruz kaldığı şiddetin her türlü bu süreçte katlanarak artmıştır. Bugün cihatçıların Suriye'nin Kessab kasabasında Alevi, Ermeni ve Hıristiyanlara yönelik yaptığı katliama karşı olmaktadır Evvel Temmuz. Bundan kaynaklı çelişkiler keskinleşmekte, farkındalıklar artmaktadır.

Yazımızın başında da dile getirdiğimiz gibi festivaldeki temel gündemlerimizden biri de bölgedeki haksız savaş durumuydu. Buna karşı tutumuzu göstermek için kanla beslenen IŞİD çetelerine karşı mücadeleyi yükseltme çağrısıyla festival alanında bir yürüyüş gerçekleştirdik. **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** olarak yaptığımız yürüyüş kitleler tarafından sahiplenildi. Alkışlarla yürüyüşümüze katılarak destek verdiler, alanda stant açan devrimci ve demokrat kurumlar da alkışlarla, sloganlarla dayanışma gösterdiler.

Artık hava iyice karardı, festivalin

merkezdeki ilk gecesinin startı verildi, konuşmalar, selamlamaların ardından **Pınar Aydınlar** sahnede, "*Yaşasın halkların mücadelesi, yaşasın işçiler, emekçiler, kadınlar*" diyor. Samandağ halkının artık aşına olduğu, yanında bulunduğu bir yüz Pınar Aydınlar.

"Sandığa gitmememiz yetmez yürüyüşte yapacak mıyız?"

Her yıl yaptığımız festival çalışmalarında olduğu gibi bu yıl da köylerde yayın ve YDG'li arkadaşların Evvel Temmuz için hazırlamış oldukları broşürlerin dağıtımını yaptık.

Bu yılki köy çalışmalarının özgün bir yanı Cumhurbaşkanlığı seçimleri oldu. Halkımızın gündemini meşgul eden/etirilen Cumhurbaşkanlığı seçimi ile ilgili bölge için hazırladığımız bildiriye de çalışmalarımız sırasında yoğun bir şekilde kullandık...

Dağıtım öncesinde aldığımız bir toplantıyla köy çalışması sırasında nelere dikkat etmemiz gerektiği, hangi amaçla gazete dağıtımına çıktığımızı konuştuk. Yaptığımız toplantıda Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin dağıtımımız sırasında öne çıkarmamız gerektiğini düşündük. Ek olarak da gazete dağıtımımızı hızlı bir biçimde yapmak yerine bulduğumuz kitleye seçim politikamızı anlatmak- boykotu anlatmak için daha fazla zaman ayırmamızın yerinde olacağına hemfikir olduk. Girdiğimiz küçük bir sokaktan çıkmamız bir-iki saati bulabiliyordu. Bundan kaynaklı bir gün içerisinde yalnızca Samandağ ilçesine bağlı olan **Sutaşı** köyünü bitirebildik.

Köy çalışmalarımız sırasında ve sonrasında yaptığımız değerlendirmelerde öne çıkan ortak nokta, kadınların erkeklere göre daha militan bir duruşunun olduğunun ve CHP'ye besledikleri umudun erkeklere nazaran çok daha

az olduğuydu. Kadınlar konuşmalarımız sırasında CHP'yi savunmaktan ziyade "bunlardan nasıl kurtuluruz"u öne çıkarıyor ve "şu evdekilerle de konuşun" diye bizim çalışmalarımıza katkı sunmaya çalışıyorlardı. Yine girdiğimiz bir fırında çalışan bir kadının bize konuşmalarımızdan sonra Gezi İsyanı'nda Samandağ'dan Antakya'ya yürüyerek gittiklerini anlattıktan sonra, "*tamam ama sadece sandığa gitmekle olacak mı, yürümeyecek miyiz?*" diye sorması kadınların sisteme karşı daha fazla öfkeli olduğunun bir göstergesi oldu.

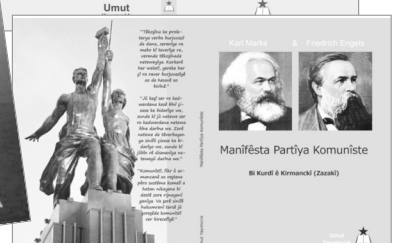
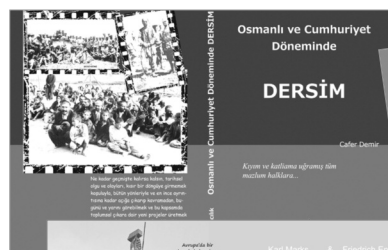
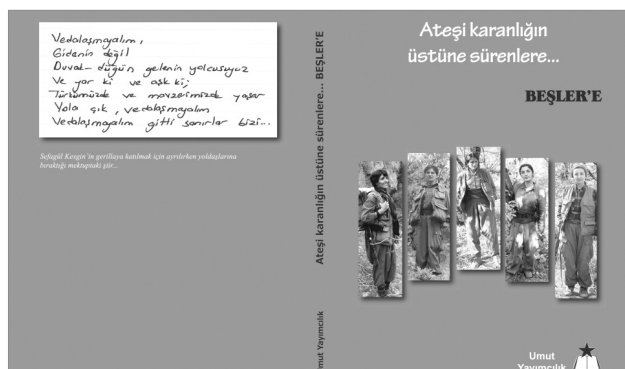
Yürüttüğümüz çalışmaların köydeki kitlenin çoğunluğu tarafından sahiplenilmesinde elbette Sutaşı Köyü'nün devrimci bir geçmişe sahip olmasının etkisi vardı. Sutaşı Köyü'nün bu özelliğinden kaynaklı, girdiğimiz birçok evde "*Siz devrimcisiniz sizin arkanızdan gideceğiz*", "*Siz nasıl istiyorsanız biz öyle yaparız*" söylemleri ile karşılaştık.

Yürüttüğümüz çalışma sırasında daha çok kitlenin CHP'ye olan yakınlığından kaynaklı Ekmeleddin İhsanoğlu'nun teşhirini oldukça sık yaptık. Ancak -CHP'de sağolsun, gösterdiği adayla işimizi epeyce kolaylaştırdı- bu işin kolay olan yanıydı. Buna göre görece daha zor ve esası oluşturan yer, **yaptığımız boykot çalışmalarında Cumhurbaşkanlığı kurumunun teşhiri ve bu kurumun direkt olarak devleti temsil ettiğinin üzerinde durmaktır.**

Yürüttüğümüz boykot çalışmalarında kişilerin geçmişini öne çıkararak, sistem partilerinin ve bunların gösterdiği adaylardan doğru teşhir çalışmalarını yürütmek esas olan şeyi yani Cumhurbaşkanlığının özgün durumunu kaçırmamıza neden olacağı kanısındayız. **(Antakya'dan ÖG okları)**

Umut Yayıncılık'tan yeni kitaplar

Ç
I
K
T
I

DE Bİ GİDİN: OY MOY YOK!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin sathı mahalline girildiği bu günlerde ülke kamuoyu hareketlenmiş görülüyor. Seçimler vesilesiyle ortaya çıkan üç aday temsil ettikleri sınıf ve katmanların çıkarlarını savunmaktadır. T. Erdoğan ve Ekmeleddin İhsanoğlu "aynı bağın gülü" olarak, madalyonun iki yüzü gibidirler. Birbirlerinden farkları; savundukları ve temsilcisi oldukları hakim sınıf kliklerinin çıkarlarıyla paraleldir.

Bir tarafta "yeni Türkiye"nin savunucusu olduğu iddiasıyla ortaya çıkan ve pratik olarak "her türlü milliyetçiliği ayaklar altına aldığı" ni ilan eden ama alttan alta hakim sınıf milliyetçiliği yapan, "İslamcı-Türkçü" T. Erdoğan vardır. Diğer tarafta ise, "şapkadan çıkartılan tavşan" misali, aranıp bulunan ve temel özelliği "müesses nizamın" sürdürülmesi olan, "eski Türkiye"nin savunucusu "Türkçü-İslamcı" E. İhsanoğlu! Her ikisi de konuşmalarına besmele ve dualarla başlıyor! Laik devlet olduğu söylenen Türkiye'nin hali pürmeali. Bu tablo her fırsatta laikliğin yanına eklenen "hukuk devleti"nin ve "sosyal devlet"in ne halde olduğuna da işaret ediyor. Gerçi 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları ve sonrasında yaşanan gelişmeler; Ergenekon, Balyoz gibi davalarda yaşananlar, Türkiye'de hukuğun guguk olduğunu fazlasıyla gösterdi. Soma'da, Şirnex'ta yaşanan madenci katliamları ve ortaya çıkan yoksulluk tablosuna ve "sosyal devlet" olgusuna hiç girmiyoruz.

Bu tabloda, Erdoğan'ın bir adım önde olduğunu söylemek için onun Başkanlık görevinden istifa etmemesini ileri sürmek gerekmez. Kendilerinin muhalif olduğunu söyleyenlerin, muhalefet adına "eski Türkiye"yi savunan bir politikayla ortaya çıkmaları, gerçekte "yeni Türkiye" propagandasıyla eskisinden özde farkı olmayan düzeni savunan Erdoğan'ın elini güçlendirmektedir. Sıkça denildiği gibi Erdoğan'ın şansı muhalefetin beceriksizliğidir. Erdoğan yine mağdurları oynamaktadır. Onun bu rolü hakıyla oynamasında CHP-MHP başta olmak üzere, bu ekseninde hareket eden muhalefet kliğinin dillendirdiği politikaların ve bu minvalde çıkartıkları adayın yadsınamaz bir payı vardır.

Halkımızın Kemalist faşizmle temsil olunan "eski Türkiye"den bir hayır görmediği o kadar açıkken, halen bu politik söylemde ısrarcı olmak sadece statükoculukla açıklanamaz. Halkımızın içinde bulunduğu durumdan, yaşadığı çelişkilerden ve dolayısıyla değişim isteğinden uzaklıkla yani hakim sınıf siyasetiyle de açıklanabilir. Kemalist faşizmin yeminli savunucuları; halk düşmanı yüzlerinde ve pratiklerinde ısrarcı olduklarında, kendilerinin "mağdurum ve mazlumun temsilcisi" olduğunu söyleyen ve özünde aynı sınıfların temsilcisi olan İslamcı faşistlere hareket alanı sağlamaktadır. Girdiği her seçimden önde çıkan Erdoğan'ın, -

bütün hırsızlığına, yolsuzluğuna ve kaptılığine rağmen-, halkın önemli bir kesiminden destek görebilmesinin nedeni, Kemalist faşizmin Türkiye halkı üzerinde yıllardır uyguladığı, sömürü ve zulüm politikalarıdır. Erdoğan'ın başarısının sırrı Çankaya'ya kaçarak başına çıkmayı hedeflediği devletin halka uyguladığı zulümdür. An itibariye devlet olan Erdoğan'ın halen "milletin yanında devlete karşı" mücadele eden bir görüntü vermeye çalışması bununla ilgilidir.

Türkiye halkının mağdurum, mazlumun yanında olması, hakim sınıf temsilcileri tarafından öteden beridir kullanılmaktadır. (Dikkat çekici bir biçimde, seçimlere ilişkin propaganda yapan bütün adaylar devletin değil halkın temsilcisi olduklarını ilan edip propaganda yapmaktadır. Kimse devleti sahiplenmemektedir. "Bin yıllık Türk devlet geleneği" ortada ve sahipsiz kalmış durumdadır.)

Erdoğan ve hempalarının 10 küsur yıldır iktidarda olmalarına rağmen hala "yeni Türkiye"den bahsedebilmeleri sadece muhalefetin beceriksizliği değil aynı zamanda T. Erdoğan ve şürekasının yüzüzlüğüyle açıklanabilir. Kabul etmek gerekir ki bu politikada başarılı olabilmekte ve kendilerini satabilmektedirler. Onlar iflas etmiş bir dükkân olan TC'nin müflis birer tüccarları olarak halen kendilerini pazarlamakta mahir olduklarını fazlasıyla göstermektedirler. Sonuçta her iki aday da düzenin devamından yanadırlar ve bu durum halk güçleri açısından belirlenecek tavrı kolaylaştırmaktadır.

Cumhursuz Devletin Başına Cumhuriyet Geçirmek Rüyası!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde farklı bir aday olarak Selahattin Demirtaş'ın adaylığını kaydetmek gerekir. Kuşkusuz ki Demirtaş, diğer iki adaydan farklıdır. Türk hakim sınıflarının temsilcisi değildir. Demirtaş dışındaki adayların gerçekte halkın değil devletin temsilcisi oldukları açıktır. Bu anlamıyla Demirtaş'ın "halkın adayı" olma vurgusu yanlış olmamakla birlikte, -sonuçsuz kalmasının yanında-, ondan daha da önemlisi, düzen dışına çıkış eğilimi içinde bulunan halk hareketinin düzen içine çekilmesi tehlikesini içinde barındırmasıdır.

İlerici devrimci kamuoyunda ikircikli tutum yaratan, S. Demirtaş'ın adaylığıdır. Demirtaş ezilen bağımlı bir ulus konumundaki Kürt ulusunun adayı ve aynı zamanda, Türkiye toplumunda eskisiyle yenisiyle her renkten faşizmden mağdur olan, zulme ve sömürüye maruz bırakılan sınıf ve katmanların temsilcisi olarak ortaya çıkmıştır.

Bu anlamıyla Demirtaş'ın demokratlığı ve ilerici talepleri tartışılmaz. Ancak sorun Demirtaş'ın Cumhurbaşkanlığı adaylığı değildir. Asıl sorun "seçim bildirgesi"yle ileri sürülen taleplerin, tepeden tırnağa halka karşı

örgütlenmiş bir mekanizma olarak var olan devlet aygıtının başına geçilerek gerçekleştirilebileceğini sanmaktır. Bu boş bir rüyadır. TC devleti kuruluşu itibariyle Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye halkının demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık taleplerine karşı ortaya çıkmış ve kendini örgütlemiştir.

Dolayısıyla böyle bir devletin fitratında demokrasi, barış, özgürlük, haklar vb. vb. kısacası halk lehine olan hiçbir şey yoktur. Var olabileceğini düşünmek eşyanın tabiatına aykırıdır. Halk bu fitratta sadece seçimden seçime ya da hakim sınıfların çıkarlarını savunmada hatırlanan bir enstrüman olarak ortaya çıkar. Fitratında cumhur olmayan bir devletin başına geçilerek cumhuriyet temsil etmek iddiası hoş olmakla birlikte boş bir rüyadır. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden demokrasi beklemek hayatın olağan akışına aykırı olmanın yanında 90 küsur yıllık TC tarihinden bihaber olmaktır. Celladın şartlarını kabul ederek, boynunu uzatmaktadır.

Bu rüyanın boş olması, onun hakim sınıflar açısından satın alınabilir olmadığı anlamına gelmiyor tabii ki! Nitekim Demirtaş'ın adaylığı hakim sınıflar cephesinden ülkedeki demokrasinin seviyesini (olumlu anlamda tabii) göstermesi olarak pazarlanmakta gecikmedi. Memlekette demokrasi olduğu içindir ki Demirtaş aday olabiliyor! Bu demokrasinin kıymeti bilinmeliymiş! Örnekler çoğaltılabilir. Sanki Cumhurbaşkanlığı adayı gösteren Kürt hareketi yıllardır mücadele etmiyor, bu uğurda bedel ödemiyor ve adaylığı da bu mücadelenin ürünü olarak ortaya çıkmamış gibi! Sanki ellerinde fırsat olsa bırakalım adaylığı, Kürtleri bir kaşık suda boğmayacaklarmış gibi.. Ama yine de TC lütfediyor ve dağdan inenlere rehabilite hizmeti vereceğini ilan ediyor!

Demirtaş'ın adaylığında kanımızca asıl sorun, başta her ulus, milliyet ve mezhepten Türkiye işçi sınıfı; ezilen bağımlı ulus Kürtler, ezilen mezhep Aleviler, ezilen cins olan kadınlar olmak üzere; bütün ezilenlere yönelik faşist zulüm, sömürü, baskı ve katliamlar üzerinden yükselen bir düzenin içinde yer alarak, bu düzenin kendini yeniden üretmesine katkı sunulmasıdır. Varlık koşulu halk düşmanlığı, demokrasi düşmanlığı olan devlet yapısının demokratikleşebileceği yanılgısıdır. Halk hareketinin, halkın düzene ve devlete olan tepkisinin düzen dışına değil, düzen içine çekilmesi çabası ve pratiği-

dir. Bunun kabul edilmesi mümkün değildir. Gerçekten halkın çıkarını gözetenler, halka yalan söylemekten, gerçekleşmesi imkansız boş vaadlerden mümkün olduğunca kaçınmalı; bu tür pratiklere ortak olmaktan uzak durmalıdır. Ki yarın hiçbir şey değişmediğinde halkın yüzüne bakabilecek yüzleri olsun.

Yalana, Dolana, Talana, Çalana ve Vurana İtirazımız Var!

Halkın en azından ileri kesimlerinin şu veya bu şekilde de olsa düzenden kopma eğilimi içinde olduğu; bunu somut olarak simgeleştirdiği Erdoğan karşıtlığında ifade etmesi ve ona karşı çıkarılan İhsanoğlu'nda da bulamayacağına görmesi, Kürt ulusal hareketinde ve onunla birlikte hareket eden çevrelerde, bu düzen dışı eğilimi güçlendirmek yerine, düzen içinde değerlendirme pratiğiyle yanıtlanmıştır. Bu tavır kendi içinde anlaşılır olmakla birlikte, halkın son olarak Gezi'de ve Lice'deki pratiğinde görüleceği üzere taleplerine son tahlilde yanıt olmaktan uzaktır. Düzenin ve devletin **düzeltililebileceği** düşüncesi yeni bir düşünce olmamakla birlikte, halkın düzen dışı eğilimlerinin düzen içine çekmenin yollarından biri olarak kullanılmaktadır. Bunun reddedilmesi gerektiği açıktır.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde izlenmesi gereken yol Gezi'nin yoludur. Hal böyleyken Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Gezi'nin tavrının boykot olacağı çok açıktır. Düzene, devlete bas geç demeyeceğiz! Tatava yapacağız. Gezi'nin bir ruhu varsa eğer o ruh, TOMA'sına, copuna biberine gazına -karşılama üzere- eyvallah deyip devlete eyvallah dememektir. Düzene güven oyu vermemektir. De bi gidin; çalana, talana, satana ve katledene oy moy yok demektir!

Unutmamak gerekir ki; fırtınadan rüzgara dönse de Gezi'nin esintisi aramızdadır. Halkın yöneliminden yana olmak, halkın taleplerini dillendiricisi ve temsilcisi olmak bizlere kazandıracaktır. Halk alternatifsiz değildir. Kimse duvara yazılan, "boykot edelim" sloganının, dağıtılan bildirinin ve satılan gazetenin etki gücü küçümsenmemelidir. TV programlarında bu tavrı gerek konuk olarak ve gerekse de telefonla bağlanarak dillendirmek, sosyal medyayı yaygın olarak kullanmak; hem ülke içinde hem de Avrupa'da birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşip eylem birliği temelinde bir boykot çalışması yürütmek doğru olandır.

Soluksuz kalan, 40 kiloya düşen bedenin tutarı = 15 Bin 200 Lira

2008'de bir kot taşıma işçisinin yaşamını yitirmesinin ardından açılan dava, patrona 15 bin 200 lira para cezası kesilerek sonuçlandı.

Kot taşıma işçisi (23) Mustafa Kaleli bir akciğer hastalığı olan silikozise yakalanarak, 2008 yılında yaşamını kaybetmişti. 18 yaşında akrabasının kot kumlama atölyesinde işe başlayan Mustafa, silikozis hastalığına yakalandıktan sonra, uzun süren tedavisi sonrasında 40 kiloya kadar düşmüştü. Zayıf düşen bedeninin uzun süren tedaviye yanıt vermesi sonucu yaşamını yitirmişti.

Ardından ruhsatsız kot kumlama atölyesi çalıştıran Kemal Kaleli hakkında "İhmali Davranışla Kasten Adam Öldürme" suçunu işlediği iddiasıyla 20 yıl hapis cezası istemiyle Ağır Ceza Mahkemesi'ne açılan davada katil patrona 15 bin 200 lira para cezası kesildi.

Mahkemede söz alan patronun avukatı Ertuğrul Yönet "İnsan yaşamını tehdit eden bir çalışma ortamı sağlanmış ise bunun sorumlusu bu çalışma ortamına göz yuman devletin ilgili kuruluşları ve gerekli tepkiyi göstermeyen herkestir" diyerek suça ortak olan atölye sahibini aklama derdine düşmüştür.

Oysa bu cinayette kot taşıma işçisinin ölümüne göz yuman, denetim yapmayan devlet kadar ruhsatsız atölye çalıştıran patronun da payı es geçilemez.

Ruhsatsız taşıma atölyesinde işçileri güvencesiz koşullarda çalıştırarak kot taşıma sonucu solunan kum tozunun sebep olduğu silikozis önlenemez bir hastalıktır. İşyerinde havalandırmanın çok iyi sağlanması ve işçilerin kum tozunun karıştığı havayı solumamasını sağlayacak özel giysiler giymesi gerekiyor. Fakat Türkiye'deki işyerleri ve atölyelerde, maden ocaklarında bırakın özel kıyafetleri işçilerinin yoğun çalışma koşullarında maruz kaldıkları çeşitli tozlardan, kimyasal gazlardan korunmak için kullanacakları ağız maskeleri dahi tedarik edilmemektedir.

Yatağan işçilerine "Tayyip" engeli!

Ankara: Çalıştıkları santrallerden birinin ihalesini alan Elsan Elektrik AŞ'yi protesto etmek için Denizli'ye giden Yatağan işçileri, aynı gün şehirde Tayyip Erdoğan'ın mitingi olduğu için engellendi. Şirketi protesto etmek için Denizli Çınar Meydanı'na giderek basın açıklaması yapmak isteyen işçilerin önü, İzmir-Denizli karayolunun Denizli girişinde yüzlerce çevik kuvvet tarafından kesildi ve Tayyip Erdoğan'ın Cumhurbaşkanlığı için şehirde miting yapacağı gerekçesiyle işçilerin şehre girişine izin verilmedi.

Yatağan işçileri daha sonra ihaleyi alan şirketin Gümüşlerdeki fabrikasının önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada "Özel sektöre bir mesajımız var. Sermayeniz varsa istihdam oluşturun. Ama düşün bizim yakamızdan. Kan emiciliği bırakın, sermayeniz size yetmiyor mu? Size geçit vermeyeceğiz, bu santraller, bu madenler bizim" ifadelerine yer verildi.

M&T işçileri, patronun hamlelerine rağmen direnişi sürdürüyor

Kartal: Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan ve direnişlerinin 60'lı günlerinde olan M&T Reklam işçileri, ikinci aylarına girdikleri direnişlerini Gebze'de bulunan fabrika önünde sürdürüyor.

Gelinen aşamada, işçiler, direnişin ilk günlerine göre, sınıf olma gerçekliğini çok daha fazla kavramakta, patronun tüm olumsuz tavırlarına rağmen, kendi deyimleri ile "direnişi gelecek kuşaklara armağan" etmekte. Bu durum en çok da, dayanışma eylemlerinde açığa çıkmaktadır. M&T işçileri, son dönemde işçi sınıfının görünür ve tartışılır olduğu birçok eylemde yer alırken, Soma'ya giderek katledilen işçilerle dayanışma göstermişlerdir.

Bu bir bilincin göstergesi olarak, gelinen aşamada M&T direnişi, patronun yeni yeni saldırıları ile de sınamaktadır. Son olarak, sendikanın sayı tespitine itiraz eden patron, itiraz için açtığı mahkemeyi, görevli olmayan mahkemede açarak dava sürecini ek olarak uzatmak istemektedir. Ayrıca üretimi başka atölyelere kaydırmak istemektedir.

Ziyaretine gittiğimiz işçilerin aktarımlarına göre, patron fabrikadaki sendikacı olan geçici işçileri işten çıkartma saldırısını sürdürürken, yeni bir saldırıyı da M&T Reklamın direniş olan Şekersuyu'ndaki fabrikasının belirli bölümlerini kapatarak hayata geçirmeye çalışıyor.

İşçilerin aktarımlarına göre, direnişin sürdüğü fabrikada aktif çalışan 2 bölüm bulunmakta. Enjeksiyon ve depo dışındaki bölümleri kapatan patron, iddialara göre Gebze'de bir atölye tutarak üretimi el altından sürdürmeye çalışıyor. Şekersuyu'ndakinden daha büyük olan Düzce fabrikasına da üretimi kaydıran patron, direnişi boğmak için türlü yöntemler denemeyi de sürdürüyor.

"M&T işçileri sendikal hakların geçerli olduğu koşulları kuracak"

İşçilerin yanına ziyarete gittiğimizde, ilk göze çarpan olumluluk, sınıf dayanışması silahının işçilerde coşku ve kararlılık şeklinde yankı bulması.

Fabrika önüne gittiğimiz gün gerçekleşen Kimberly Clark işçilerinin ziyareti de, bu çerçevede değer kazanıyor. Pendik'te bulunan ve TİS görüşmelerinin tıkanması sonucu greve çıkan Kimberly işçilerinin, hemen yakınlarındaki M&T'ye ziyarete gelmesi hem moral olurken M&T fabrikasının güvenlikçilerinin hemen telaşla gelenlerin kim olduğunu sorması, işçilerin birleşikçe büyüyen gücünden egemenlerin duyduğu korkuyu da temsil ediyor.

Yan yana geldiklerinde, tartışıp görüştiklerinde aynı mücadelenin farklı mevzilerde

sürdürücüleri olduklarını birbirlerine anlatan, deneyim ve dersleri ile dayanışmayı büyüterek kazanacaklarını ifade eden işçiler, ziyaret boyunca hem kendi direnişlerini nasıl ortaklaştırabileceklerini tartışırken, hem de ülke genelinde süren emek temelli mücadelelerin, geçmiş mücadele ve direnişlerin nasıl patronları dize getirdiğini, korkutup gerilediğini ve her koşulda direnişi sürdürmek gerektiğini anlatıyorlar.

Sonuç olarak, birçok direnişin egemen sınıflar nezdinde yarattığı korku, bugün Kimberly Clark'ta da M&T'de de sürmeye ve egemenleri tehdit etmeye devam ediyor. 2. ayını geride bırakan M&T işçileri her türlü olumsuzluğa rağmen "artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını" ve ne olursa olsun "M&T'de sendikacı bir düzeni" kuracaklarını haykırıyorlar.

Kimberly'den M&T işçilerine dayanışma ziyareti

Kartal: Direnişteki Kimberly Clark işçileri Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi oldukları için işten çıkartılmalarının ardından 60'ı aşkın gündür direnişte olan M&T işçilerini ziyaret etti. Ziyarette, araçlarla konvoy halinde gelen Tümka-İş üyesi Kimberly Clark işçileri direniş çadırına kısa bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Gerçekleşen yürüyüşte bando davulları ile ritim tutarak yürüyen işçiler, yürüyüş boyunca "M&T işçisi yalnız değildir", "Birleşik birleşik kazanacağız", "Yaşasın Birleşik Metal-İş", "Gün gelecek, devran dönecek, yönetim işçiye hesap verecek" vb. sloganlar attılar. Yapılan açıklamanın ardından direniş çadırına geçen işçiler, son dönemde artan grevler ve cam işçilerinin grevlerinin ertelenmesi konusu ile ilgili değerlendirmelerde bulundular.

Wan'da halk işçileri sahipleniyor

H. Merkezi: Başkale'de Vangölü EDAŞ'ın, Erez-Direnç ortak girişime bağlı çalışan DİSK Enerji-Sen üyesi 12 taşeron işçisi, ağır çalışma koşulları ve eşit ücret için süresiz iş bırakma eylemine geçti. İşçiler daha önce de sorunlarının çözümü için attıkları adımlardan olumlu bir sonuç alamamıştı.

İşçiler adına konuşan **Serdar Abbasioğlu**, "Güvenceli çalışma koşulları ve insanca yaşayacak ücret istemek temel insan hakkıdır. Van Gölü EDAŞ'da Türkerler Holding yö-

neticileri bu temel hakkı yok sayan uygulamalara devam ediyor" dedi.

Çalışma koşullarının güvencesiz olduğunu belirtip güvence istediklerini ve bunu hayata geçirmek için DİSK Enerji-Sen'e üye olduklarını belirten; taşeron şirketlerin işçilerin üzerindeki baskısının sona ermesi, insanca yaşayacak ücret taleplerinin dikkate alınması, işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin alınması taleplerine vurgu yapan Abbasioğlu, talepleri için süresiz iş bırakma haklarını kullandıklarını

ve talepleri dikkate alınana kadar eylemlerini sürdüreceklerini vurguladı.

İş bırakma eyleminin ilerleyen günlerinde ise, elektrik kesintisinden bunalan halk işçilere önce tepki gösterdi, sonra eyleme katıldı. Başkale, Gürpınar, Çatak ve Muradiye'de halk "kaçak kullanım" bahanesiyle yaşadıkları mağduriyete karşı VEDAŞ binaları önünde eylem yaparken, Başkale'de işçilerle birlikte şirkete ve hükümete karşı tepkilerini gösteriyorlar.

Tır sürücüleri yol kesti

Antakya: Savaşın, "teğet geçen" krizlerin yakıcılığını her alanda yaşayan işçi ve emekçilerin isyanı her gün kendini farklı bir yerde, farklı bir nedenle gösteriyor. Bu isyanlardan birini de 5 Temmuz Cumartesi günü Antakya Kırıkhan'da tır sürücüleri gösterdi. Sürücüler kaçak mazot denetimlerine

tepki gösterip yol kapattı.

İlçeye bağlı Maraşboğazı Mahallesi'nde Antakya-İskenderun yolunu çift yönlü yolu trafiğe kapatan tır şoförleri, kaçak mazot için kurulan kontrol noktasına gelerek protesto eyleminde bulundular. Kaçak mazot kullanmalarına izin verilmediğini belirten şoförler,

"Türk mazotunun litresini 4,5 lira civarında. Bu fiyata mazot alacak gücümüz yok. İş yapamaz hale geldik. Kaçak mazot kullanmaya mecburuz. Ev geçindiriyoruz, çocuklarımız okula gidiyor. Ya mazot fiyatları düşürülsün ya da kaçak mazot kullanmamıza izin verilsin" dediler. Yaklaşık 2 saat eylem yapan

şoförler, polis ve jandarmanın müdahalesiyle yolu açtı.

Sütaş'ta saldırı da sürüyor, direniş de...

Sütaş işçisine yönelik saldırılar çeşitli bahanelerle yine başladı. Daha önce işçileri Sütaş ürünlerine karşı boykot yapmakla "suçlayan" Sütaş yönetimi ayrıca işçilerin tamamını firma adını "kötülediği" gerekçesiyle mahkemeye vermişti.

Sütaş işçisi direndikçe sayıca az olmanın, mücadele etmek anlamında pek de olumsuz olmadığını pratik içinde kavıyordu. Bunun için de Sütaş Fabrikası'nın bulunduğu başta Bursa-Karacabey olmak üzere fabrika önünü boş bırakmamak kaydıyla Bandırma, M. Kemal Paşa ve Susurluk ilçelerinde de el ilanı ve sticker çalışması yapıyorlardı ve güçleri yettiği ölçüde bu çalışmalara devam edeceklerini söylüyorlardı. Bildirilerini fabrika önünde kırmızı ışık yandığında özellikle İzmir tarafına doğru giden araçlardaki insanlara dağıtıyorlardı.

Fabrikanın Türkiye'nin en işlek otoyollarından biri olan İstanbul-İzmir arasında oluşu seslerini duyurmada etkili oluyordu. Sütaş sahibi **Muharrem Yılmaz**'ın TÜSİAD başkanlığından istifa edip etkisiz elemana dönüşmesi (işçiye boyun eğmemek için patronların nelerden vazgeçebileceğinin örneği olmuştu belki de...) burju-

8 Temmuz sabahı üç otobüs jandarma ve komutanları işçilerin pankartlarını kaldırmalarını istedi. İşçiler ve sendika temsilcisi buna izin vermeyerek oturma eylemine başladı.

va basının Sütaş direnişine olan ilgisini azaltmıştı.

Bir de hükümet-TÜSİAD arasındaki dalaşın azalması da bu ilginin düşmesinde etkili oldu. Bunlar devletin aslında sermaye ile kimi zaman aralarında yaşadığı dalaşı, iş sömürmeye gelince nasıl da bitiriverdiğini gösteriyordu.

Sütaş'ta devletle yüzleşme

8 Temmuz sabahı üç otobüs jandarma ve komutanları işçilerin pankartlarını kaldırmalarını istedi. İşçiler ve sendika temsilcisi buna izin vermeyerek oturma eylemine başladı. Ancak kolluk kuvvetleri işçilerin tüm çabalarına rağmen kendileri için suç teşkil eden pankartı ve çimenlerde dalgalanan sendika bayraklarını ve flamalarını dahi topladı. İşçiler gözaltına alınmak istendi ve Kabahatler Kanunu'na göre 189'er lira ceza kesildi. Sütaş örgütlenme sorumlusu **Suat Karlıkaya** ise gözaltına alınmaktan kurtulamadı ama sonra serbest bırakıldı.

İşçiler 3 aya varan direniş eyleminde bu ve buna benzer olaylarla, en çok devletle yüzleşme pratiği yaşadıklarını söylüyorlar. Gelen kolluk güçlerini kendi ifadeleriyle "köpekler" olarak adlandırıyorlar. Bu eylem ve direniş pratiğinin kendilerini süreç ne

kadar uzarsa uzasın asla vazgeçme noktasında birleştiğini de söylüyorlar.

Devrimciler görev başına!

Tek Gıda-İş Sendikası her ne kadar patron yanlısı olsa da Öz Gıda-İş vb.'ne göre çelişkinin karşı tarafında durduğu açık. Sendikanın genel olarak tutumu ve temsilcinin, işçilere "İş sizde bitiyor. Biz yol gösteririz, siz inanırsanız başarabilirsiniz" tarzı söylemleri mevcut ülke gerçekliği açısından sendikaların en azından bazılarının çok da kötü durumda olmadığı izlenimini veriyor. Bu arada Tek Gıda-İş'in boykot çağrısına SES, Belediye-İş, Petrol-İş, Deriteks ve Tümtis gibi sendikalar da katılmış durumda.

Yaşanan gelişmelerin takipçisi olmaya devam edeceğiz. Ancak şunu belirtiyoruz; herhangi bir çalışma alanında devrimci gazeteci ve faaliyetçilerin çeşitli sendikaların içerisinde ve direnişlerde örgütlenmeye çalışan şoven-ırkçı parti faaliyetçilerine karşı tedbirli olmasında fayda var. Bu tip yapılar işçi kitesine ulaşmaya çalışan devrimcilerle işçilerin arasına "bunlar terörist" diyerek set çekmeye çalışıyorlar. Devrimcilerin görevi ellerinden geldiği kadarıyla bu tip "aydınlık" çevrelerin, işçilerin gerçekten yanında olmadığını teşhirini işçilere yapabilmektir. **(Bursa'dan bir DDSB'li)**

İnşaat işçileri hakları için eylemde

Kartal: Burak İnşaat'a bağlı çalışan ve İnşaat İşçileri Sendikası Girişimi üyesi olan işçiler, 5 aydır ücret alamadıkları için 9 Temmuz günü Burak İnşaat'ın Altunizade'de bulunan firması önünde açıklama yaptı.

Yürüyüşle Burak İnşaat'ın merkezinin olduğu site içine gelindiğinde sitenin güvenlikleri engelleme girişiminde bulunurlarken, işçiler ise "Emeğimizin önündeki engelleri kaldırmak için sizden destek bekliyoruz" şeklinde ajitasyonlarla site sakinlerini destek olmaya çağırıldılar. Burada şirketle bir görüşme yapan işçiler, bir sonuç alamayınca 10 Temmuz günü de Üsküdar'da bulunan Enerji-Sa önünde eylemlerini sürdürdüler.

Orman kanunu değil devletin kanunu!

Egemenler nefes alacak yeşil alan bırakmayana kadar her yeri talan ediyorlar. Dün HES'lerle, zeytinliklerle hızını alamayan devlet bugün Orman Kanunu ile orman alanlarını ranta açmaya çalışıyor. Orman Kanunu'nun 16/17/ ve 18. maddelerinin uygulamasına ilişkin yönetmelikler ile ormanlık alanlarda enerji üretim santralleri, petrol, doğalgaz boru hattı, petrol ve doğalgaz arama tesislerinin kurulmasına yani yeni sermaye alanlarına kapı açmaktadır.

Ayrıca, ormanlık alanları içerisinde, balık üretim tesislerine, odun kömürü yapımında ağaç kullanan ocaklara, arkeolojik kazı ve restorasyon yapılmasının da önü açılmış olacaktır. Bununla birlikte, arkeolojik kazı ve restorasyon yapılması için yalnızca Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın onayı yetecektir. Daha saymakla bitiremeyeceğimiz her türlü tesis ve maden işletmeciliğine yer veren bu çok kapsamlı kanun, hükümetin yeni talan, rant ve yağma alanlarının zeminini hazırlayacaktır.

Arhavi HES'lere karşı direniyor

Rize/Fındıklı: 11 Temmuz günü Arhavi'de HES yapımlarına karşı gündür direnen Arhavi halkı yol kesme eylemi yaptı. Fındıklı'dan aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu devrimci ve demokrat kurumların desteğe gittiği eylemde arbeye yaşandı. Yaşam alanlarına, doğasına ve suyuna sahip çıkmaya çalışan halka taşeron firma yetkilileri saldırdı.

Kavak mevkiinde yol kesme eylemi yapan ve gündür cadır nöbeti tutulan Arhavi halkı yaşam alanlarının rant alanlarına açılmasını istemiyor. Doğalarının tahribatına her zaman karşı duracaklarını belirten Arhavi halkı HES'lere geçit vermeyeceklerini ve bu doğrultuda mücadele edeceklerini bildiriyor.

HES'lere karşı direniş çağrısı

Rize/Fındıklı: HES'lere karşı verdiğimiz mücadelede son bir haftadır, Fındıklı'da girmediğimiz sokak ve mahalle kalmadan kuşlama ve sticker çalışmalarımızı yürüttük. Doğa tahribatına, ranta ve talana karşı yürüttüğümüz mücadelemiz egemenlerin elini yaşam alanlarımızdan çektiği güne kadar devam edecektir. Buradan doğru tüm Rize ve Fındıklı halkını yaşam alanlarımıza sahip çıkmaya ve doğamızın rant alanlarına açılmasına karşı ortak direnişe çağırıyoruz!

(Rize'den bir Partizan)

Dersim’de gerilladan baz istasyonu eylemi

H. Merkezi: Dersim’de baz istasyonunda çalışma yapan bir kamyonet, TKP/ML TIKKO tarafından yakıldı!

Sitemizde yaşanan teknik bir aksaklıktan dolayı veremediğimiz ve Doğan Haber Ajansı’ndan Ferit Demir’in geçtiği habere göre, 8 Temmuz günü Dersim Merkez Altınyüzük köyü Kırmızıtepe mevkiinde bulunan baz istasyonunda çalışma yapan özel bir firmaya ait kamyonet, TKP/ML TIKKO tarafından yakıldı. Bir GSM şirketi adına baz istasyonu kurma çalışması sürdüren işçileri taşıyan kamyonet, öğlen saatlerinde Kırmızı Tepe mevkiinde TKP/ML-TIKKO gerillaları tarafından durduruldu. İçindeki 5 işçiyi indiren gerillalar, daha sonra kamyoneti ateşe verdi.

Kamyon tamamen yanıp kullanılmayacak hale geldi. Gerillalar işçilere kurdukları baz istasyonu ile insan sağlığına ve çevreye zarar verdikleri üzerine konuşmalar yaptı. Gerillalar işçileri daha sonra serbest bırakarak alandan uzkaştı.

Tunceli Valiliği de yaşanan olaya ilişkin aynı gün yazılı bir açıklama yaptı. Valilik açıklamasında şunlar kaydedildi: *“08.07.2014 günü saat 14.30 sıralarında Tunceli merkez Altınyüzük köyü Kırmızıtepe mevkiinde bulunan baz istasyonunda çalışma yapan özel bir firma çalışanı 5 işçinin kullandığı kamyonet, TKPML/TIKKO mensupları tarafından yakılmış, olayda herhangi bir can kaybı yaşanmamıştır.”*

Devlet/polis terörü bitmiyor

H. Merkezi: Riha (Urfa) Akçakale’de uzun zamandır elektrikleri kesilen halk, bu kesintilerin en çok da köydeki üretimi etkilediğini dile getirdiler. İlçe ve illerdeki elektrik kablolarının yetersiz olduğunu söyleyen semt sakinleri kabloların yaklaşık olarak 30 yıl önce, 15 bin nüfusa göre düzenlendiğini ve artık nüfusun 150 bin olduğunu aktardılar.

Polis eylemcilere “dağın” diye sürekli anons geçerken, AKP’li Akçakale Belediye Başkanı da eylem alanına gelerek polisin yaptığı anonsun aynısını yaptı. Kitle ne polisi ne de belediye başkanını dinledi, bunun üzerine polis halka tazyikli suyla saldırdı.

Aynı zamanda Haliliye ilçesinin Süleymaniye Mahallesi’nde de elektrik kesintilerine karşı yolu trafiğe kapatarak eylem gerçekleştirdi. Haliliye halkının yolu trafiğe kapatması üzerine polis halka, TOMA ve biber gazı ile saldırdı.

“Devlet Eli” ile “Yakar” Elektrığı

Kürt illerinde Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş (DEDAŞ) yetkilileri tarafından elektrığın keyfi olarak kesilmesi halkı çileden çıkarttı. Yaşanan elektrik kesintilerini protesto etmek için günlerdir sokakları eylem alanlarına çeviren halkın, DEDAŞ idaresine yönelik ilk eylemi Urfa’nın Siverek ilçesinde başladı. Ve ardından Şırnak’ın Silopi ilçesinde devam etti. 30 Haziran Pazartesi günü ise Silopi’de elektrik kesintilerini protesto eden kitle, İpek Yolu’nda lastik yakarak yolu trafiğe kapatmış ve sonra da DEDAŞ binasını basarak ateşe vermişti. Günlerdir Silopi’de yaşanan elektrik kesintileri nedeniyle protestolar devam ediyor. Yaşanan bu “keyfiyete” karşı protestolar Kürdistan’ın diğer illerinde de örnekleri ile devam etmekte.

Yaşanan bu keyfiyet 13 Aralık 2013 tarihinde Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketinin (TEİAŞ), doğalgazda yaşanan enerji krizinden dolayı DEDAŞ’a verdiği elektrığı yüzde 10 oranında azaltacağını bildirmesi üzerine DEDAŞ tarafından 6 ilde elektrik kesintisi uygulanmasına geçmesi ile başlamıştı.

Azot dallandırır, fosfor döllandirir, potas ballandırır, “Devlet yakar”

Yaz aylarında 50 dereceyi bulan sıcakta bir ağaç gölgesi bulsanız bile “yanmaktan” kurtulamıyorsunuz. Hele ki gölgede yaşanan sıcaklıktan kaçamadığınız bir yerde güneş altında bulunan ekinlerin yaşayacağı kuraklığı varın “biz” düşünelim.

Yedi ay sonrasına yani bugüne geldiğimizde, elektrik kesintileri uygulamasının amacı özelleştirilmiş şirketlerin “devlet eli” ile güvenliğini sağlamak ol-

duğu ortaya çıktı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız’ın tarımsal üretimi desteklemek ve köylüleri teşvik edici politikalar geliştirmek yerine onları büyük ölçüde mağdur edecek karar almasının gerekçesini ise şöyle açıklıyor: *“Elektrik arz güvenliği ile ilgili herhangi bir sıkıntımız yok. Üretimle alakalı herhangi bir sıkıntımız yok ama biz parasını ödeyenle ödemeyen arasındaki ayrımı mutlaka kamuoyuyla paylaşmak durumundayız”* derken bile özelleştirilmiş olan elektrik dağıtım şirketlerinin alacaklarını tahsil etmeyi görev bilmiş sermayedarların hakkının takipçisi olmaya başlamıştır.

“Devlet elini” yıllardır baskı ve inkâr olarak üzerlerinde gören halk bu sefer de aba altından kuraklıkla tehdit etmektedir. Kürdistan 2 yılda 5 ürün alınabilen ve dolayısıyla eşine az rastlanacak nitelikte iklim koşullarına ve verimli topraklara sahip. Fakat devletin tarımsal girdiye dair herhangi bir çalışması yokken köylünün üzerindeki yükünü bu elektrik kesintileriyle iki katına çıkarması altı ilde hububat üretimini bitirme noktasına getirmiştir.

Bakan Taner Yıldız’ın hedef şaşırtmak için yaptığı bir açıklamada *“Gerek*

PKK’nin gerekse farklı unsurların elektrik paralarını ödemezseniz iyi olur dediklerini biliyoruz” demiştir. Sormak lazım köylerini boşaltarak, hayvanlarını diri diri yakarak, ekinlerini yakarak ve zararlı böcekler salmaktan başka hizmetin götürülmediği bir bölgede suçlu aramaya gerek var mıdır?

“Özel’leş’tirme, yağma-talan, soygundur”

Yapılan özelleştirmelerle elektrik kullanım bedeli % 250 artmıştır. Peki, Enerji Bakanı Taner Yıldız’ın *“Elektrik arz güvenliği ile ilgili herhangi bir sıkıntımız yok. Üretimle alakalı herhangi bir sıkıntımız yok”* demesine rağmen bu artış nasıl gerçekleşmiştir? İşte burada tahsildarlığını yaptığı kliğin haklarını savunurken *“Kasten veya sehven parasını ödeyemeyenlerin mutlaka bu konuyla alakalı ödeme yapmaları lazım”* demesiyle tarafını da açıkça belirtmiştir. Ve tahsilini gerçekleştiremedikleri hesabın halktan *“onların kaçak kullanmalarından dolayı sizden almak zorundayız”* getirerek halklar arasında zaten var olan şovenizmi haksız bir şekilde aldıkları “kaçak kullanım” payı adı altında meşrulaştırmaktadırlar.

DEDAŞ, köylünün primine el koydu

H. Merkezi: 17 Aralık yolsuzluk operasyonunda gözaltına alınan ve Tayyip Erdoğan’a yakınlığı ile bilinen **Ali Tivnikli**’ye ait Eksim Holding’e bağlı DEDAŞ, Mayıs ayının ilk haftasından itibaren, Çiftçi Kayıt Belgesi bulunan üreticilere arazi büyüklüğüne göre ek elektrik faturası gönderdi. Faturayı ödeyemeyen köylülerin bankalarındaki tarımsal destekleme primlerine el konuldu. DEDAŞ, Diyarbakır’ın Bismil

ilçesinde köylülerin tarımsal destekleme primlerine el koyunca, köylüler Diyarbakır-Batman karayolunu trafiğe kapatarak eylem yaptı.

Yaklaşık 2 saat süren eylemin ardından köylüler, DEDAŞ binasına yürümek istedi. Köylülere polis TOMA ile saldırdı. Tüm yaşananların sonunda da DEDAŞ yetkilileri sorunun çözüleceği sözü verince köylüler eylemlerini sonlandırdı.

Roboski’ye bir takipsizlik daha

H. Merkezi: Genelkurmay Askeri Savcılığı Roboski’de 34 kişinin katledildiği hava saldırısıyla ilgili başlattığı soruşturmayı tamamladı. Soruşturmada İlhan Bölük, Yıldırım Güvenç, Aygün Eker, Halil Erkek ve Ali Rıza Kuğu hakkında kovuşturmaya yer olmadığına karar verildi. Askeri savcılık kararında *“TSK personeli TBMM ve bakanlar kurulu kararları çerçevesinde kanunun emrini icra etmişlerdir”* dedi. Kararda *“Genelkurmay Başkanı’nca hava harekâtının yapılmasına onay verildiği”* de belirtildi.

Askeri Savcı Ali Müjdat Eski’nin yürüt-

tüğü soruşturma sonucunda verilen kararda, 5 asker şüpheli konumundaydı. Ancak daha önce de söyledikleri gibi *“kaçınılmaz hata”* gerekçe gösterilerek verilen emri yerine getirdikleri için suçsuz bulundular.

Tam da bu kadrolardan oluşan Genel Kurmay’ın emrini yerine getirdikleri gerekçesiyle sırtları sıvazlanan katiller bir yana Genel Kurmay kadroları yargılanmadığı takdirde kurum soyut bir biçime dönüşüyor/dönüştürülüyor. Böylelikle emri kimin verdiği elbette *“bulunamayarak”* olay örtbas edilmeye çalışılıyor.

“Artık karanlıklar aydınlansın”

İstanbul: Cumartesi Anneleri 12 Temmuz günü Galatasaray Lisesi önünde, 18 yaşında gözaltına alınıp bir daha haber alınamayan **Recep İkincisoy** için biraraya geldi. Bu haftaki eylemde, eski JİTEM elemanı Ayhan Çarkın’ın suçunu itiraf etmesine rağmen serbest bırakılmasına ve işlediği suçun hesabının sorulmamasına tepki gösterildi.

Daha sonra yapılan açıklamada 34 yıl önce Amed’de kaybedilen **Recep İkincisoy**’un ablası **Ayşan İkincisoy**’un gönderdiği mektup okundu. İkincisoy mektubunda, devletin her Cumartesi yapılan eylemleri duymazlıktan geldiğini ve önemsemediğini vurgulayarak, artık karanlıkların aydınlanmasını ve kardeşine ne olduysa ortaya çıkmasını istediğini belirtti.

Göçmen kadınlar yalnız değildir!

İstanbul: 12 Temmuz günü, aralarında YDK'nın da bulunduğu yaklaşık kırk kadın örgütü, göçmen kadınların maruz kaldığı ekonomik ve cinsel şiddete karşı biraraya gelerek eylem yaptı. Beyazıt Tramvay Durağı'nda biraraya gelen kadınlar "**Göçmen kadınlar yalnız değildir**", "Esnaf uyu-ma, tecavüze sessiz kalma", "**Tecavüzcü, tacizci esnafı teşhir edeceğiz**"

sloganlarını attılar.

Burada açıklama yapan **Selin Nakipoğlu** her gün Laleli, Aksaray, Beyazıt ve Kumkapı sokaklarında, evlerde, işyerlerinde göçmen kadınların tacize, tecavüze ve şiddete uğradığını belirterek "**'Kaçak' olarak nitelendirilen ancak aslında 'Kağıtsız' olarak tanımladığımız bu durum çoğu esnaf tarafından istismar ediliyor**" dedi.

İrkçılığın ve şovenizmin tüm toplumu etkilediğine vurgu yapan Nakipoğlu, göçmen kadınların ucuz işgücü olarak kullanılmasından, ücretlerinin ödenmemesine kadar her türlü ekonomik şiddete ve ayrıca taciz-tecavüz edilerek cinsel şiddete maruz kaldıkları belirtilirken barınma ihtiyaçlarının da çok yüksek fiyatlara ve güvenliksiz biçimde sağlayabildikleri vurguladı.

Bir cinsiyetçi söylem fabrikası: FUTBOL!

Dünyayı kasıp kavuran ve büyük bir oranda herkesin gündeminde olup heyecanla takip edilen Dünya Kupası nedeniyle geçtiğimiz günlerde Brezilya-Almanya futbol takımları karşı karşıya geldi. Büyük bir gösteriş ve şaşaa ile gerçekleşen, Brezilya şahsında birçok eylemle karşılanan Dünya Kupası, futbolun endüstriyelleşmesi açısından geniş çaplı incelenmesi gereken bir konu olarak gerekliliğini koruyor ancak yazımızın konusu tamamen bundan ayrı olacak.

"Erkek Dünyası" olarak tabir edilen ve cinsiyetçiliğin kendini tüm yönleriyle ortaya koyduğu futbol, Almanya'nın meşin yuvarlağı filelerle buluşturduğu her an bir kez daha cinsiyetçi yanını üretti; Almanya'nın çok gollü galibiyeti kadın bedeni üzerinden üretilen küfürlerle karşılandı. Maçın devam ettiği dakikalarda sosyal medya üzerinde "**Tecavüz kaçınılmazsa zevk almaya bakacaksınız Brezilya**" gibi ifadeler dönerken bu iğrenç benzetmelerle tecavüz bir "fantezi" malzemesi olarak eril zihniyette kendini bir kez daha gösterdi.

Bir kez daha diyoruz, çünkü futbol maçlarında öfke, üzüntü, kızgınlık vs. gibi duyguların karşılığını kadın bedeninden doğru oluşturulan küfürlerle bulması ilk kez karşılaşılan bir durum değildir.

Tecavüzü normalleştiren, onu bir "zevk malzemesi" olarak gösteren bu zihniyet bilinçli olarak üretilmektedir. Erkek egemen sistem her alanı kendi politikalarını üretmekte kullanmaktadır. Buna bir örnek de geçtiğimiz yıllarda televizyonda yayınlanan "**Fatmagül'ün suçu ne?**" adlı dizisi olmuştur. Dizinin reklamı internet üzerinden "İşte Fatmagül'ün tecavüze uğradığı sahneler" şeklinde yapılmış, tecavüz normalleştirilmiştir. Fatmagül'ün tecavüze uğraması, tecavüz gerçekliğinden çarpıtılarak

bir reklam malzemesi olarak kullanılmıştır. Yine basında tecavüz ile ilgili haberler bütün ayrıntılara yer verilerek, tecavüzcünün teşhiri ve habercilik amacından saptırılarak adeta bir magazin malzemesi olarak kullanılmaktadır. Tecavüzün bir "fantezi" türü olarak yansımaları olarak kendini bulmaktadır. Kadını her açıdan baskı altına almaya çalışan erkek egemen sistem onun ezilmişliğini bu tür kendini yeniden üretmelerle garanti altına almaktadır.

Tecavüz, erkeklerin cinsel ihtiyaçlarından oluşan bir şiddet biçimi değildir! Erkeğin kadın bedeni üzerinde kurmaya çalıştığı tahakkümün bir eseri olarak tecavüz, bir şiddet türüdür; kadının fiziksel ve psikolojik bütünlüğüne bir saldırdır, kadını hiçleştirmeyi amaçlar.

Erkek egemen sistemin kendini var etme ve güçlendirmesi politikasını içerir. Tecavüz, erkek egemen sistemin kadın üzerindeki politikalarının bir yansımasıdır. Bu anlamda tıpkı kadın cinayetlerinin politik sebeplerle olması gibi, tecavüz de politik sebeplerle olmaktadır.

Tecavüzün kadın üzerindeki tezahürü ise genel anlamda "kendini suçlama" ile karşılık bulmaktadır. "Namus" kavramını beyinlere kazıyan ataerki, kadının yaşadığı cinsel şiddet karşısında kendisini suçlama-

sına neden olmaktadır. Kadın kendine "O saatte orada olmasaydım", "O giysiyi giymeseydim" şeklinde keşkeler yaratarak suçlu olarak kendini görmekte ve "asıl" suçludan uzaklaşmaktadır. Kendini suçlayan kadın sosyal yaşamdan uzaklaşmakta ve çoğu kez intihar etmektedir- ki bu da kadın cinayetleri kapsamına girmektedir.

Cinsiyetçi pratikler kadınların örgütlenişini sarsıyor!

Burada ayrıca Gezi İsyanı sırasındaki cinsiyetçi küfürler ve kadınların buna yönelik refleksif tepkilerini ele almak gerekmektedir. Zira bu süreç kadınların cinsiyetçi yaklaşımlara karşı örgütlenmesinin en önemli örneğidir. Yüzyıllardır cins-kırımına maruz kalan, dört duvara mahkum olan kadınlar Gezi İsyanı'nda hükümete ve devlete yönelik tepkilerini duvar yazılamalarında çeşitli cinsiyetçi küfürlerle ortaya koyanlara karşı seslerini çıkarmışlar, "küfür atölye"leri kurmuşlar, o yazılamaları teker teker silerek "**Gezi'de cinsiyetçi, homofobik, küfürlü sloganlar istemiyoruz**" şiarı ardında birleşmişlerdir.

Gezi İsyanı'ndaki bu somutlanış göstermiştir ki kadınların birliği ve "an"daki örgütlenişini cinsiyetçi pratikler üzerinde derin sarsıntılar bırakabilmektedir. Bu anlamda tıpkı Gezi'de olduğu gibi futbol maçlarında ortaya çıkan bu cinsiyetçi söylemlere karşı da refleksif eylemler koyabilmek, erkek egemen sistemle mücadele etmek anlamında önemli noktada duruyor. Kadınların gündemine alması gereken ayrı bir konu olduğu ortadadır. Ve biz biliyoruz ki, erkek egemen sistemin yıkımı kadınların birlikte hareket etmesinden; örgütlenmesinden geçmektedir.

Tacizci müdür beraat etti!

H. Merkezi: Erkek yargı yine yaptı yapacağı. "Kanıt olmadığı" gerekçesiyle bir kadın tutukluca uygulanan cinsel tacizi tacizcinin konumuna hürmetten görmezden geldi, tacizciyi akladı.

Karataş Kadın Hapishanesi'nde 24 Eylül 2010 tarihinde hapishane 2. Müdürü Mehmet Ali Karakaş tutuklu

G.A.'yı taciz etmişti. Hapishanenin çay ocağında çalışan G.A., Mehmet Ali Karakaş tarafından kameraların olmadığı bir alanda uğradığı tacizi ailesi aracılığıyla İHD'ye taşıyarak dava açmış ve tacizcinin yargılanmasını istemişti.

Olayın kamuoyuna yansımalarının ardından iç soruşturma başlatılan tacizci, uzun süre Karataş'taki görevine devam ederek, tacizlerini sürdürmeye devam etmiş; özellikle kadın siyasi

tutsakların tepkilerine karşılık da sürekli disiplin cezaları verilmişti.

Tepkilerin artmasıyla birlikte tacizci, Osmaniye Toprakale Açık Hapishanesi'ne aynı unvanla ödül gibi bir atamayla gönderildi. Daha sonra mahkeme, G.A.'nın psikolojisinde tahribat olduğu raporlarına rağmen, dosya G.A lehine iken; yeterli delil(!) olmaması gerekçesiyle tacizciyi akladı, Mehmet Ali Karakaş elbirliğiyle beraat ettirildi.

#KadınKatliamıVar!

İstanbul: Kadın cinayetleri ve Aile Bakanı Ayşenur İslam'ın "**Kadınlar koruma altındayken öldürülmüyor**" açıklamalarına karşı biraraya gelen aralarında **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bulunduğu çeşitli kurumlardan kadınlar Çağaloğlu'nda Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü'nü işgal etti.

"Buradayız; çünkü her hafta, kocası, babası, erkek kardeşi, oğlu, boşanmak/ayrılmak istediği kocası/sevgilisi, müşterisi tarafından öldürülen kadınların ve trans kadınların haberlerini duyuyoruz" diyen kadınlar, Bakanlık Binası'nda güvenlik görevlileriyle yaşanan arbedenin ardından toplu olarak binaya giriş yaparak pencereden "**Her yerde kadın cinayeti! Meclis olağanüstü toplansın! #KadınKatliamıVar**" yazılı pankartı binanın penceresinden astılar.

Bir açıklama yapan kadınlar, 20 Temmuz'da tüm kadınları ve transları kadın/trans cinayetlerine karşı Kadıköy'de Boğa Heykeli'nden başlayacak eyleme çağırdılar. Kadınlar, sloganlar eşliğinde binadan çıkarken bir güvenlik görevlisinin saldırısı ile karşılaştılar. Güvenlik görevlisinin kadınların karşılık vermesi üzerine kendisini Bakanlık Binası'na kapatmasının ardından kadınlar eylemi sloganlar eşliğinde sonlandırdılar.

VİZYONLARI FAŞİZM, MİSYONLARI UŞAKLIK!

Cumhurbaşkanlığı seçimlerine sayılı günler kala, sürece dair adayların çalışma ve tartışmaları daha net verilerle görünür olurken, hedeflenen "yeni" Türkiye'nin "kırmızıçizgileri" de netleşmektedir. Geline aşamada, ülkemizin içinden geçtiği politik ambians, özellikle de Ortadoğu eksenli yaşanan politik krizin yarattığı verili koşullarda, sistem partilerince desteklenen adaylar için bir politik çerçeveyi de sunarken, farklı kullarlarından da olsa, aynı çizgide yürüyen Tayyip Erdoğan ve Ekmeleddin İhsanoğlu bu verili koşullarda emperyalizme uşaklık yarışını sürdürmektedir.

Gelinen aşamada, bu noktadaki net verilerden birisi de, adayların seçim bildirgeleri çerçevesinde dönen tartışmalarda açığa çıkmış, seçimler ve cumhurbaşkanlığı süreçlerine dair hedeflerini anlatan adaylar, bir kez daha, nasıl da aynı çizginin sürdürücüleri olduklarını gözler önüne sermişlerdir.

AKP ile modellenen ancak AKP'nin Gezi İsyanı ardından yaşadığı prestij kaybı ile CHP-MHP "çatı"sında yeniden diriltilmek istenen "ılımlı" İslam çizgisinin garip bir karikatürünü teşkil eden İhsanoğlu'nun konuşması ve akabinde gerçekleşen "hedef 2023" konseptine paralel Başbakan'ın Vizyon konuşması, işte tam da birbirini kesen bir içerikte olup, Ortadoğu'da ve bölgede emperyalist patentli politikaların iz sürücülüğüne adaylık deklarasyonları olarak tarihsel yerlerini almışlardır.

Geçmişin İz Sürücüleri...

Tartışmaya ilk başlanması gereken nokta, söylemde sıkça karşılaştığımız ve 2023 hedefine de paralellik teşkil eden "Yeni Türkiye" söylemine dairdir. Erdoğan'ın Vizyon konuşmasında yer verdiği "1950'li yıllar çok partili dönem. Türkiye'nin her alanda sıçrama gösterdiği bir dönem oldu. Gerek Menderes gerekse Celal Bayar ile başlayan o süreç dönüm noktasıydı. Bu sıçrama dönemi 1960 darbesiyle çok ciddi şekilde kesintiye uğratıldı. 60'ları 70'leri kayıp yıllar olarak yaşadık. 1980'leri 12 Eylül darbesinin gölgesinde kayıp yıllar olarak yaşadık. 1990'lar koalisyonların hüküm sürdüğü, teröre ağır kayıplar verildiği, demokrasinin insan hayatının önemsenmediği yıllar oldu. 2000'li yıllara bu şekilde ulaştık. Biz gelmeden önce hâkim olan şeydi. Önce devlet sonra millet. Biz geldik bunu tersine çevirdik" cümleleri bu anlamda manidardır. Zira, Başbakan Erdoğan'ın ve partisi AKP'nin 12 yıllık kurumsallaşma düzeyi ile varlığını dayandırdığı siyasal geleneğin, Ortodoks Kemalist statükoya

karşı mücadele çağrılarını ile geldikleri aşamada, çok daha kemikleşmiş bir statükoyu inşa ettikleri, "yeni"ledikleri Türkiye'nin aslında 90 yıllık TC geleneğinin bir diğer kanadı olduğu, bu cümleler ile gözlemlenmektedir.

Vizyona renk veren bu gerçeklik şu çerçevede değerlidir; zira, tarihsel kökler ve siyasal gelenekler aynı zamanda hedeflerin de ufku açığa sermekte, misyon ve niteliği dışa vurmaktadır. Başbakan Erdoğan'ın "sıçrama" olarak nitelendirdiği yılları ülkemiz işçi ve emekçileri bilmektedir. Marshall Yardımları ile bu ülkenin nasıl emperyalizmin kucağına bırakıldığına da kendi iktidarı döneminde nasıl bir korku diktatörlüğünün ve sömürü cumhuriyetinin inşa edildiğine tarih tanıklıktır.

Aynısının Değiştiği: "Yeni Türkiye Yolunda"

Erdoğan'ın Vizyonunu ve hedeflerini anlattığı "Yeni Türkiye Yolunda" adlı Vizyon konuşmasında yapılan değerlendirmeler de, üstte özetlediğimiz çerçeveye paralel tartışılmak zorundadır.

Erdoğan'ın, burada tek tek değinemesek de, konuşmasına renk veren belirli doneler vardır. Bunlar özetle, özellikle Gezi İsyanı ve Cemaat ve gerilim çerçevesinde açığa çıkan 17 Aralık süreci sonrasında varlığı gün yüzüne vuran sistemin yönetememe krizi ve bölgesel hamilik çerçevesinde Ortadoğu yöneliminde yaşadığı başarısızlıkları toplama gerekliliği temellidir.

Ek olarak Erdoğan konuşmasında 12 yıllık iktidar dönemlerine dair de bir değerlendirme sunmuş, bizim emperyalizme uşaklık çerçevesinde verilediğimiz pratiğini "Demokratikleşme, refah, şehirleşme, uluslararası ilişkiler" şeklinde özetlemiştir. Burada kısa bir açıklama getirmek gerekirse, belirli veriler bu iddianın niteliğini ve gelişimin kimden yana ilerlediğini açığa serecektir.

Şöyle ki; AKP'nin refah dediği ekonomik gelişim ikili bir yön taşımaktadır. Bir yönünü emperyalizmin finans krizinde çöken şirketlere kurtarıcılık yapmak ve buradan gelen sıcak para ile TC içerisinde balondan bir ekonomik gelişim yaratmak oluştururken, diğer yanını ise, emperyalist politikalara paralel şekilde Ortadoğu'ya yönelmek ve emperyalist tekellere taşeronluk yapmak oluşturmaktadır. AKP iktidarının ilk yıllarında ihracat payı % 20'lerde olan MÜSİAD'ın gelinen aşamada % 50'lere yaklaşan bir paya sahip olması, bunun yanında

yanında ise açık sınırının altında asgari ücret-

lerle milyonlarca insanın yaşamaya mahkum edilirken çalışma hayatının taşeron sistemi ile kuşatılması "refah" söyleminin ibresinin kimden yana çalıştığını göstermektedir.

Erdoğan'ın 2. gelişim verisi olan şehirleşme ise, ezilen kesimler nezdinde karşılığını Kentsel (Rantsal) Dönüşüm sürecinde bulmaktadır. Marka şehirler yaratmak gayesi ile yaşam alanlarımız tekellerin insafına terk edilirken yoksul kesimler her gün daha fazla şehirlerin dışına itilmektedir.

Bir diğer veri olan uluslararası ilişkilerde ise; "0 sorun" siyasetinin anlamı; AKP'nin eliyle beslediği Cihadist-selefi çetelerinin TC'yi vurması, büyükelçiliklerin basılması ya da birçok Ortadoğu ülkesinden kovulması şeklinde somutlanmaktadır. Vizyon konuşmasında bu çerçevede Erdoğan'ın değiştiği Filistin meselesi de manidardır. Bizim davamız diyerek naralar atan Erdoğan'ın Filistin'de tarafız açıklamasını, İsrail ile yaptığı silah anlaşmaları çerçevesinde mi yorumlamak gerekir, yoksa Ortadoğu'da bölgesel misyonu sürdürmeye adaylık çerçevesinde mi?

Erdoğan'ın liste başı olan demokratikleşmenin durumuna değinmeye bile gerek yoktur. Gezi'de sokaklarda insanların katledildiği ülkemizde, siyasi operasyonlarla insanlar müebbet cezalarla yargılanırken, Ergenekon gibi çetelerin tahliye edilmesi, Ayhan Çarkın gibi eli kanlı katillerin serbest bırakılması, adalet bakanı emrindeki savcılar ülkede demokrasinin esamesinin okunmadığını göstermektedir.

Erdoğan "yeni Türkiye" hedefinin kendi Cumhurbaşkanlığı sürecinde yıldızının parlayacağını ifade etmektedir. Geline aşamada, miras aldığı kaynak da, 12 yıllık iktidarı da yenilenmenin halk açısından artan sömürü ve faşist saldırganlık olduğunu resmetmektedir. Cumhurbaşkanlığı süreci ile inşa edilecek sistem de bundan bir adım ötede olmayacaktır.

Aynı Çizginin "Farklı" Adayları...

Erdoğan'ın adaylık konuşmasına değinmişken, değinmeden geçemeyeceğimiz son mesele ise diğer aday Ekmeleddin İhsanoğlu'nun seçim deklarasyonudur. Zira, bu iki metin arasındaki benzeşmeyi görmek, hem siyasal dil hem de politik hedef açısından kırmızı çizgilerin aynılaşmasını göstermek, güncel anlamda seçim sürecine renk veren noktaları deşifre etmek açısından anlamlıdır.

Zira net şekilde görüleceği gibi, artık AKP ile sözde muhalafet CHP-MHP'nin nasıl da politik olarak aynılaştığının resmi, bu iki metnin ortaklaşmalarında gizlidir. Egemen sınıfların yönetememe krizinin son 1 yıldaki gelişim evresine bakıldığında, İhsanoğlu'nun adaylığının tek izanı, sistemin bekası temelinde Ortadoğu'da AKP'nin dağılan yerlerini toparla-

makla açıklanabilir.

İhsanoğlu'nun neredeyse aynı rota ile hazırlanmış seçim deklarasyonu ve "ekmek için Ekmeleddin" sloganı ile yürüteceği seçim faaliyetinin ana eksenini de bu metinle netleşmiştir. AKP ile sistemin dağılan taraflarını toparlamak ve toplumsal muhalefeti sandığa gömmek dışında ek bir misyon edinemeyen İhsanoğlu, gelinen aşamada sadece bir "emniyet sübabı" rolündedir.

Zira Erdoğan'ın 12 yıllık iktidarı sürecinde yarattığı kurumsallaşma düzeyi ve ülke içerisinde ürettiği kamp ile azımsanamayacak bir kitle desteğini barındırması, emperyalistler açısından net bir karşı konumlanmanın ve alternatif geliştirmenin önünde engeldir. Bu anlamda yaklaşan seçimlerle birlikte, İhsanoğlu'nun adaylığı ya da diğer bir tabirle TC'ye ihraç edilmesi, emperyalistlerin Ortadoğu'ya ve Türkiye'ye ayar vermesi sürecinin bir yansıması iken, seçimlere sayılı günler kala görünen tablo, bu konuda güçlü bir toplumsal karşılık bulamadığı yönündedir.

Düzenin Teşhiriyle Boykot Tavrına Somutluk Kazandırılmı!

Toplam tablodan açığa çıkararak tartışmanın sonuca bağlanacağı nokta, açığa çıkan sistem niteliğinin çalışmalarımızda yankı bulma şekline düşümlenmektedir. Seçim tavrımızı aktif boykot siyaseti olarak belirlediğimiz bilinmektedir. Burada, yönelime kaynaklık eden esas halka, kitlelerin örgütsüzlüğü ve bu hali ile taraf belirlemenin-kitlelerin biriken öfkesine adres olarak sandığı göstermenin, kitlelerin bu derece örgütsüz olduğu bir coğrafyada, sahte demokrasi oyununu meşrulaştıracağı eksenslidir. Somut durumda, işte bu politika çerçevesinde sağlayacağımız hareketlilik de mutlaka sistemi düzenli tarzda teşhir eden ve kitleleri geleceklere ve özgürlükleri için örgütlenmeye çağırarak bir hedef koymayı zorunlu kılmaktadır.

Gezi'deki isyan günlerinden beridir ki, ezilen yoksul kesimlerin politikaya ilgisi artmakta, yaşadıkları sıkıntıları çözüme kavuşturmak noktasında, kitlelerden yana bir ısrar okunmaktadır. Tablonun diğer tarafında ise kitlelerin bu ilgisini manüple eden ve farklı kimliklerle aynı çizgiyi üretmeyi zorlayan düzen partileri bulunmaktadır.

Vizyonlarına faşizmi oturtup, varlık misyonlarını emperyalizme uşaklıkla özdeşleştiren sistem partilerinin ve egemen sınıf adaylarının durumu ortadadır. Seçimler sürecinde bu berbat hal, kitlelere taşınmalı, düzenin teşhiri somut örgütlere dönüşmelidir. Boykot siyasetinin günceldeki karşılığı, ancak ve ancak politikamızın görünür olduğu koşullarda işlevselleşecek; kitlelere düzenin niteliği kavratıldığı oranda oyun boşa düşürülecektir.

ROJAVA HER TÜRLÜ GERİCİLİĞİN HEDEFİ!

Kobani direnişi olmak üzere Rojava ile dayanışmak, IŞİD adlı örgütün saldırılarına karşı gerek Kürt illerinde ve gerekse de Türkiye'nin diğer bölgelerinde örgütlenen eylemlerde yer almak; gücümüz oranında örgütlü bulunduğumuz mahallelerde dayanışma eylemleri, basın açıklamaları vb. örgütlemek görevimiz olmalıdır.

Ortadoğu'da toplumsal ve siyasal kargaşa hali, sıcak çatışmaların dozunun artmasıyla birlikte daha fazla geliyor. Özellikle Musul'un ve devamında birçok Irak kentinin "Sünni İttifak" tarafından ele geçirilmesi bölge haritasının yeniden çizilmesi tartışmasını somut ve görünür bir siyasal gündem haline getirirken, var olan kimi çatışma ve sorunları da körükleyen bir durum yarattı. IŞİD "umacasının" bir fenomen haline gelmesini ve bu yapılanmanın hamlelerinin arkasına sığınarak ulusal ve mezhepsel çelişkilerin yeni bir dengeye kavuşturulmaya çalışıldığını görüyoruz. IŞİD'in Musul'un ele geçirilmesinde oynadığı rol istisnasız tüm emperyalist güçlerin, Şiisi Sünnisi tüm bölge ülkelerinin meseleyi bir tehdit ve tehlike olarak siyasal argümana çevirmesine vesile olmuştur. IŞİD'i tehlike olarak görmeyen olmadığı gibi IŞİD'in bölgedeki etkinliğini kendi çıkar hesaplarının aracı haline getirmeyen de kalmamıştır. IŞİD'in yarattığı yeni siyasal iklim görünür ya da gizli tüm çelişkilerin, kararlaşmayan ittifakların kendini gerçekleştirmesine ivme katan bir zemin olmuştur. IŞİD tehlikesi üzerinden hesapların görülmeye çalışıldığı bir realite ortaya çıkmıştır.

İlginç olan (ve bizce anlaşılır olan) ise bu tehlikeli unsur Irak ve Suriye'de adeta elini kollunu sallayarak dolaşırken gerçek savaşını Rojava'da Kürtlerle yürütmesidir. Bu durum bize IŞİD hakkında belli bir bilgi de vermektedir. Bu örgütlenmenin bugün için gerçekten kendini tehlike olarak gösterdiği yegane yer **Rojava** olmaktadır. Belki de bu yapıyla gerçek tek savaş, Kürtler tarafından verilmektedir.

IŞİD'in Egemen Güçlere Sağladığı Zemin!

IŞİD ve Musul'da yaşanan durum bir dizi emperyalist ve yerel gücün siyasal hesaplarını olgunlaştırma zemini yaratmıştır. **Birincisi**, ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bu tehlikeyi Şii ve Sünni saflaşmanın boyut kazanması ve bu blokların her iki kesiminin de kendine daha fazla mahkum kalması için güçlü bir diplomatik ve siyasal malzeme haline getirdiğini görmekteyiz. **İkincisi**, bu durum Kürtlerin Irak parçasında ayrılarak kendi devletini kurması için ya da Maliki'nin hizaya sokulması için bir argümana dönüşmesini sağlamıştır. **Üçüncüsü**, TC ile Kürtler arasında yakınlaşmaya güçlü bir dinamizm katmıştır. TC Kürtlere hamilik rolünü pekiştirmeye çalışırken Kürtler ise Sünni bloğun bu renk değişimindeki belirsizliği kullanarak kilit rolünü TC

üzerinden test etmeye ve ona kabul ettirmeye çalışmaktadır. **Dördüncüsü**, IŞİD'le açığa çıkan ve kabul edilmez görülen Sünni siyasi çizginin bir yandan Körfez ülkeleri diğer yandan Türkiye tarafından kabul edilebilir bir ılımlı Sünni çizgiye alan yaratmak ve bunun önderliği için mücadele yürütmesi fırsatı olarak kullanılmaktadır. **Beşincisi**, İran hem Irak'ta nüfuzunu genişletmek hem de ABD ve İngiliz emperyalizmini kendi belirlediği kurallar ekseninde işbirliğine zorlayarak konumunu daha da pekiştirmek için bu durumu fırsata çevirmeye çalışmaktadır. **Altıncısı**, bu gelişme İsrail'in Filistin'de sağlanan birlik hükümetini sabote etmek, Filistin'e askeri güçle ayar vermek için bir fırsata dönüştürülmesini sağlamıştır. Aynı şekilde Suriye'de Esad bu kargaşayı gücünü tahkim edecek olanak olarak sessiz sedasız kullanmaktadır.

Ancak bu çok katmanlı ve çok yönlü çelişkiler ve fırsatlar dünyasında IŞİD bu güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmaktadır. Tüm bu çelişkiler içinde bölgenin zayıf karnını tespit etmekte ve oradan beslenerek güçlenmeye çalışmaktadır. Musul bu açıdan onlar için fırsattı. Bunu yüksek bir verimlilikle kullandılar. Şimdi aynı şekilde tüm emperyalist ve bölgesel güçlerin tehlike olarak gördüğü Rojava ilk hedefleri olmuştur. Zaten uzun zamandır zayıf ve kolay hedef olarak gördükleri Rojava'ya saldırı içindeydiler. Musul'da elde ettikleri güç ve moral yanında yeni askeri donanımlarıyla 2 Temmuz'da yeni ve kapsamlı bir saldırı hamlesi içine girdiler. Rojava için en stratejik yerde bulunan Kobani'yi hedef seçmiş durumdadılar.

Rojava'nın Bağrına Saplanmaya Çalışılan Hançer: IŞİD!

Musul düştüğünde feryat figan tehlike çanları çalan güçlerin Rojava'da IŞİD tehlikesini pek önemsemediklerini söyleyebiliriz. Zira emperyalistler de dahil Kürdistan'ı ilhak eden tüm devletler için Rojava'da demokratik Kürt oluşumunun zayıflaması ve güçten düşmesi istenilir bir şeydir. Zira tüm hesapları etkileme ve bozma gücüne sahip olan Kürt ulusal hareketinin siyasal çizgisi ciddi bir tehlikedir. Bu aynı zamanda Barzani için de böyledir. Kürt ulusal hareketinin Rojava'ya odaklanması ve oradaki gücünün zayıflaması aynı zamanda TC ve Barzani'nin olgunlaştırmaya çalıştığı "tarihi ittifakın" gerici niteliğinin güç kazanması anlamına gelecektir.

IŞİD'in İslam Devleti kurduğunu ilan ederek Rojava'ya odaklanması ve sal-

dırılarının dozunu artırması bölgesel çelişkilerin ruhuna uygundur. **Birincisi** bu saldırı IŞİD'in zayıf halka olarak burayı gözüne kestirmesinden kaynaklıdır. Çünkü tüm bölge güçlerinin hasım bellediği bir siyasal yapıya sahiptir Rojava. **İkincisi**, IŞİD manüple edilmeye, cesaretlendirilerek harekete geçmeye müsait bir yapıya sahiptir. Rojava'ya dönük saldırısı TC'den ve Barzani'den bağımsız değildir. Özellikle bu saldırıları yönlendirme ve lojistik destek sağlamada TC'nin parmağı olduğundan hiç kuşku yoktur. TC için Kürt ulusal hareketini zayıflatmak, güçten düşürmek hayati önemdedir. Kürt ulusal hareketiyle uzlaşma ve diyalog çerçevesinde görüşmeler yapıyor olması da buna mani değildir.

Zira görüşme diyalog sürecinde Kürt ulusal hareketini en aza razı etmek için onun her yönüyle zayıf düşmesi gereklidir. Özellikle doğrudan savaştan dolayı biçimlerde onu zayıf düşürecek, kazanımları tırpanlayacak her şeyi yapmaya hazırdır. IŞİD her ne kadar TC'nin de Ortadoğu'daki planları bozan siyasal iklime neden olsa da bu durum onun Kürt düşmanlığına hiçbir zaman galebe çalmayacaktır. Bu uğurda şeytanlaştırdığı herkesle geçici ittifak yapmaya hazırdır. Kullanma ve kullanılma dahil her şeyi bu ekseninde göze alabilir. Bu, onun varlık yokluk meselesidir.

Tarihin Kürtlerin Kulağına Fısıltısı: Rojava'nın Gücüdür!

IŞİD'in Rojava'da elde edeceği başarı sadece TC'nin işine gelmemektedir, aynı zamanda İran, Suriye ekseninin de arzulanacağı bir şeydir. En nihayetinde IŞİD'in burada alt edilmesi görece Kürtlerin elde edeceği kazanımların alt edilmesinden daha kolaydır. Kürtler Ortadoğu'da kilit konuma geldikçe hem siyasal hem ideolojik açıdan öncelikle en ileri olan örgütlenmelerine yönelik saldırılar da artacaktır. Bu saldırılar dolaylı biçimde IŞİD gibi örgütler cesaretlendirilerek yapılacağı gibi doğrudan bölge güçlerinin de gerçekleştirme olasılığı fazladır. Ancak bu saldırıların boyutu, niteliği ne olursa olsun tarihsel gelişim ve sürecin eğilimi Kürtlerin kilit rolünü karartamayacaktır. Tam tersine Kürtlerin elde edeceği her kazanım bu rolü güçlendirecek, pekiştirecek ve

parlatacaktır. Ki IŞİD'i defalarca yenilgiye uğratarak Rojava'da bu önemini pekiştirmiştir. IŞİD'in son saldırılarını püskürtme olasılığı da fazladır. Tarih Kürt ulusunun kulağına içinden geçilen konjonktürde elde edeceği kazanımları fısıldamıştır. Kürtlerin bu tarihsel koşulları ve fırsatı kazanmak için en büyük motivasyonu da buna dönük yakaladığı kavrayıştır.

Nihayetinde Rojava üzerinde yapılacak hesapların çok yönlü, çok denklemlili olduğu açıktır. Bu hesapların bitmek bilmez kirliliği, kanlı oyunları doğuracağı da görülmektedir. Bugün için IŞİD üzerinden yürümektedir bu. Hem IŞİD'in kendi başına bir güç olarak hesapları ve hem de manüple edilerek yönlendirilmesi bunu yaratmaktadır. Ancak yarın başka biçimlerde ve başka güçlerin müdahil olması olasılık dahilindedir. Özellikle TC'nin yakın ve uzun vadede hem Rojava hem de Kürt meselesi bağlamında kirliliği sınıfsal hesapları bitmeyecektir. Egemen devletlerle ya da karşı-devrimci hesaplarla hareket eden yapı ve örgütlerle Kürt meselesi bağlamında ortak ajandalar oluşturmak esas eksenlerinden biri olacaktır.

Bugün için Rojava politikasını Barzani ile yakaladığı çıkar ortaklığına oturarak örgütlenmekte ve IŞİD'in basınç oluşturmasını sağlayarak gerçekleştirmektedir. Esas ereği ise Kürtleri zayıf düşürmek, kazanımlarını ortadan kaldırmak ya da kendi hamiliğinde bir siyasal niteliğe uygun hale getirmektir. Her durumda gericedir. Devrimci ve komünistlerin hedefinde olmak zorundadır. Rojava'nın kazanımlarını ezilen ulusların ve halkların kazanımı olarak sahiplenmek, onun gerici kuşatma ve saldırılara karşı halk tarafından sahiplenilmesini sağlamak bir sorumluluk olarak görülmelidir.

Bu nedenle başta Kobani direnişi olmak üzere Rojava ile dayanışmak, IŞİD adlı örgütün saldırılarına karşı gerek Kürt illerinde ve gerekse de Türkiye'nin diğer bölgelerinde örgütlenen eylemlerde yer almak; gücümüz oranında örgütlü bulunduğumuz mahallelerde dayanışma eylemleri, basın açıklamaları vb. örgütlemek görevimiz olmalıdır. Cumhurbaşkanlığı seçimleri için yürütülen boykot çalışmasında aynı zamanda Kobani direnişini sahiplenmek olmazsa olmazdır.

Londra'da grev

Londra: İngiltere hükümetiyle ücretler, emeklilik maaşları, emeklilik yaşı ve kesintiler sebebiyle anlaşmazlık yaşayan kamu çalışanları greve çıktı. 10 Temmuz günü yapılan greve İngiltere genelinde yüz binlerce kamu çalışanı katıldı. Kamu çalışanlarını greve götüren en büyük sorun ücretler. İngiltere hükümeti, kamu sektöründe maaşları 2010 yılında dondurdu ve yalnızca 2012 yılında, enflasyonun altında olan yüzde 1 oranında ücret artışına gitti.

Kesintilere karşı Londra'da BBC merkez binasının önünden başlayan bir yürüyüş yapıldı. Trafalgar Meydanına kadar süren yürüyüşe binlerce emekçi katıldı. Öğretmenler, belediye çalışanları, itfaiye görevlileri ve kamu çalışanlarının ağırlıkta olduğu yürüyüşte kesintileri protesto eden pankartlar ve dövizler taşındı. **Tohum Kültür Merkezi, YDG, Gik-Der** ve Day-Mer de yürüyüşe katıldı.

"Türkiye'de Güncel Siyasal Gelişmeler"

Mannheim: ATİF Mannheim tarafından, Integrationsverein e.V.'de 6 Temmuz günü bir söyleşi gerçekleştirildi. "**Türkiye'de Güncel Siyasal Gelişmeler**" başlığıyla düzenlenen panele, AABF Genel Sekreteri **Özgür Öz**, ATİF Başkanı **Süleyman Gürcan**, NAV-DEM (YEK-KOM) Temsilcisi **Ramazan Öz** konuşmacı olarak katıldı.

Ramazan Öz, konuşmasına Sivas ve Rojava şehitlerini anarak başladı. IŞİD adlı çeteyi "emperyalistlerin ölüm makinesi" olarak tanımlayan temsilci, "*Gün yurtseverlerin, devrimcilerin, sosyalistlerin birleşme ve mücadeleyi yükseltme günüdür*" şeklinde konuştu. Ardından Özgür Öz de konuşmasına şehitleri anarak başladı. "*TC devleti 91 yıldır Türk-İslam cenderesi altında birçok kesimi ötekileştirdi*" diyen Öz 2 Temmuz '93 Sivas katliamının ardından Alevi örgütlenmesinin "*Anka kuşu misali küllerinden yeniden doğduğunu*" belirtti.

Süleyman Gürcan, Türk hakim sınıflarının iç çatışmalarının yoğunlaştığını ve bununla beraber emperyalistlerin Ortadoğu'yu yeniden paylaşma emeliyle kan gölüne çevirdiğini söyledi.

Mesele 3 genç değil, büyük bir çıkar savaşı İsrail'ininki!

İsrail, Filistin'e 7 Temmuz'dan beri yaklaşık 4 dakikada bir saldırıyor. 1948 yılında kurulan İsrail, BM'nin kendisine vaat ettiği topraklardan daha fazlasını isteyerek Filistin'i işgal etmesinden bu yana hiç durmayan saldırılarına bugünlerde yenileri ekleniyor. Üç İsraili gencin ölü bulunmasını gerekçe gösteren İsrail'in saldırılarının esas sebebi elbette bu değil. İsrail'in bitmez tükenmez saldırıları daha önce de yaşandı. Sadece 2014 senesinde 5 Filistinli çocuk öldürüldü, 3 Yahudi genç aranırken Batı Şeria'da yaklaşık 1000 kişi kanıtsız tutuklandı, 5 kişi öldürüldü, evler buldozerle yıkıldı 7 Temmuz'a kadar. Şimdi ise yüzlerce Filistinli öldürüldü İsrail tarafından.

İsrail, büyük hedefler peşinde Gazze'de henüz çıkarılmamış doğalgaz kaynaklarının keşfedilmesiyle beraber İsrail'in bu gaz sahasını kontrol etmek istediğini söylemek için kahin olmaya gerek yok. 2000'de Gazze açıklarında bulunan yaklaşık 38 milyar metreküplük ve 4 milyar dolarlık gazdan sonra İsrail saldırılarının temel nedenlerinden biri, Tel Aviv'in artan doğalgaz ihtiyacı ve buna yönelik geliştirdiği gaz planıdır.

Londra merkezli Politika Araştırmaları ve Kalkınma Enstitüsü Direktörü Dr. Nafiz Ahmed'e göre İsrail'in gittikçe artan enerji ihtiyacını da dikkate almak gerekiyor. Ancak İsrail, bu gazın kendine sağlayacak ekonomik gelirden çok kendisine yönelik askeri mühimmata dönüşeceği fikrinde. Gazze'den İsrail'e herhangi bir gaz bağlantısı Hamas'ı da içereceği için, Hamas hem ekonomik hem de askeri alanda bir "tehdit" oluşturuyor. Dolayısıyla İsrail, Hamas'ı Gazze'den çıkarmak için geniş çaplı askeri operasyon düzenlemeden, sondaj çalışması yapılamayacağını düşünüyor.

İsrail, bir yandan Filistin'deki bankaları, devlet binalarını vuruyor diğer yandan ise çoğu çocuk olmak üzere yüzlerce sivil öldürüyor. Kendisi "yanlışlıkla" diyor fakat Filistin'in halk desteğini kesmek için planlayarak yapıyor bu katliamları. O yapıyor da, bütün dünyada da büyük bir suskunluk, sessizlik hakim. Özellikle halk protestoları dışında hemen hiçbir devletten İsrail'e esaslı bir tepki gelmedi. Aksine Netanyahu, dünyayı Filistin'i "saldırılarından" dolayı kınamaya

çağırıyor. Ayrıca uluslararası baskıların da onu durduramayacağını belirtti.

Dünya suskun, medya İsrail'den yana

Büyük bir suskunluğun ardında süren İsrail saldırılarına bir diğer ortak da medya alanından. Saldırıları başladığından bu yana medyada çıkan yorum ve değerlendirmeler de tüm bu dengelerdeki suskunluğun basit bir tepkisizlik olmadığını ayan beyan ortaya koyuyor. Özellikle Ortadoğu'da IŞİD varlığı ve emperyalistlerden, Türkiye'den aldığı destekle beraber kah savaşarak kah kılını bile kırıpratmadan geliştirdiği hakimiyet alanı, İsrail'in sürekli vurmasına alan açıyor aynı zamanda.

Medya alanına baktığımızda ise, Malcolm X'in şu sözü geliyor aklı: "Dikkatli olmazsanız, gazeteler ezilen insanlardan nefret edip, zulüm eden insanları sevmeyi sağlarlar." Medya da işte bu algıyı oluşturmak için kolları sıvamış. Türkiye ve dünyadan birkaç başlığa bakalım:

Hürriyet: "Siren seslerini duyan İsraililer panik yaşadı": Saldırının ikinci gününde, öldürülen Filistinlilerin sayısı 30'u geçmişken Hürriyet'in habere atmaya tercih ettiği başlık bu. Bazı insanların siren sesiyle yaşadığı panik "insan olmayanların" ölmesinden daha önemli.

Hürriyet: "İsrail canlı kalkanları vurdu": Haberin manşeti, İsrail ordusunun sivilleri öldürmesiyle ilgili her zaman kullandığı bahane: "Teröristler sivil halkın arasında saklandığından saldırılarda masum insanlar da ölüyor." Haberin giriş paragrafı ise yine İsrail ordusu sözcüleri tarafından yazılmış gibi: "Üç Yahudi gencin ölü bulunmasıyla İsrail ile Hamas arasında çıkan tansiyon dün zirve yaptı."

BBC Türkçe: "İsrail ve Hamas arasındaki karşılıklı saldırılar şiddetleniyor": İsrail-Filistin sorununda tarafları çatışan eşit güçlermiş gibi göstermek en çok kullanılan taktiklerden biri. "Karşılıklı saldırılar şiddetleniyor" başlığının yaptığı tam olarak bu – bir tarafın neredeyse 100 kişiyi öldürüp yüzlerce kişiyi yaraladığı bir çatışmayı, diğer tarafın güdümü bile

olmayan füzeleriyle eşitlemek. Zaten haberin giriş cümlesi de sivillerle ilgilenmiyor; İsrail'in ne dediği, ne açıkladığı daha önemli: "Filistinli Hamas örgütü, İsrail kentlerine roket saldırılarına devam ediyor. İsrail bu sabah Tel Aviv, Aşkelon ve Aşdod'a yapılan sekiz roketin füzelerini engellendiğini açıkladı."

CNN: "Roketler ve füzeler uçuyor; İsrail Gazze'ye kara hareketine hazırlanıyor". Roketler ve füzeler Gazze ile İsrail arasında uçuşurken, krizin kendi kendini çözmesini beklemediğini belirten İsrail ordusu kara hareketine hazırlanıyor. İsrail Savunma Güçleri, Salı günü 150 hava saldırısı gerçekleştirdikten sonra, Çarşamba günü erken saatlerde Gazze'de 160 adet 'terör mahallini' hedef aldığını söyledi. İsrail'in yaptığı açıklamaya göre militanlar İsraili sivil vatandaşlara 130 roket attılar."

Wall Street Journal: İran'ın Gazze'deki Eli: "Son birkaç günde 200'den fazla Filistin roketinin İsrail'e düşmesi, biz Salı günü için matbaaya giderken hala görüşülmekte olan İsrail karşı atağını tetikledi."

Elbette Malcolm X'in işaret ettiği noktaya düşmemek için oldukça geçerli sebep, yeterli uyanıklığımız var ancak Filistin her 4 dakikada bir bombalanırken, her 4 dakikada bir onlarca, yüzlerce çocuk ölürken sadece uyanık olmak yeterli mi?

Evet, dünyanın dört bir yanında düzenlenen protestolar değerlidir fakat yetersiz kalmaktadır. Emperyalist devletlerin özelde TC'nin Ortadoğu projelerini teşhir edip örgütlenmeye dönüştürmek bir omuzumuzda görev iken, diğer omuzumuzda Filistin halkıyla dayanışma görevi var.

İsviçre YDG kampı başarıyla sonuçlandı

Zürih: Daha güçlü yürümek için, İsviçre'de gençliğin sorunlarını tartışıyoruz başlığıyla, **İsviçre YDG** olarak planladığımız kampımızı **4-5-6 Temmuz** tarihlerinde Zürich'te gerçekleştirdik. Bir aylık bir kitle çalışması ve sosyal medyayı da kullanarak İsviçre'de yoğun duyurusunu yaptığımız kamp öncesi, birçok yeni gençle tanışıp kampa katılmaları yönünde çağrı yaptık.

4 Temmuz günü başlayan kampımız, tanışma ve YDG'nin kısa tanıtımının yapılmasıyla başladı. 3 gün boyunca ne yapacağımızı ve pratikte kolektif bir çalışmayı nasıl yürüteceğimizi anlatan kısa

konuşmaların ardından, "Çapulcular zamanı" adlı filmi hep beraber izledik. Böylece kampımız Gezi'nin coşkusuyla başlamış oldu.

Kampın ikinci günü İsviçre'de gençliğin sorunlarını 4 başlıkta tartıştık. Gelişen ırkçılık ve hayatımıza yansımaları, eğitim sorunu ve göçmenlerin yaşamındaki yansımaları, genç kadın sorunu ve kültürel yozlaşma. Bu 4 başlık üzerinden yapılan tartışmaları atölye çalışmalarıyla somutlaştırarak tartışmaları sonlandırdık. 2. günün sonunda yaptığımız eğlenceyle yoğun geçen tartışmaların yorgunluğu türküler,

marşlar ve halaylarla atıldı. Kampımızın üçüncü gününde ise sabah kamp değerlendirmesi yapıldı.

Son gün Zürich Gençlik Kültür Evi üye ve çevresinin katılımıyla bir piknik düzenledik. Kampımızın örgütlenme aşamasından sonuna kadar içinde olan **İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF)** ve görevlendirilen federasyon temsilcisi de kampa katılarak tartışmalara, atölye çalışmalarına katılarak destek verdi. **İsviçre ADGH**'dan katılan arkadaşların üç gün boyunca bizlerle olması, tartışmalara katılması, kamp içindeki pratik içinde destek olmaları, devrimci dayanışmanın güzel bir örneği oldu.

Başarının temel anahtarı diyalektik (çelişki yasası) bakış açısına uygun olarak olgulara, gerçekliğe ve yoldaşlara bakmak, öznel duygu ve düşüncelerden uzak, çok yönlü nesnel, sağlıklı bir değerlendirme yapıp, yetenek ve özellikler görülüp, "yapılacak iş" verebilmektir.

Kitlelerin öfke yoğunluğunun artarak yükseldiği ve sokağa döküldüğü yerde bizlerin yeri de elbette ki **sokaklar** olacaktır. Kitlelerin her gün farklı bir nedenden dolayı sokaklara döküldüğü süreçte devrimcilerin kitlelerin olmadığı dar mekanlar içinde kendisini sınırlandırıp hapsetme lüksü yoktur. Kitlelerin kendiliğinden kabaran öfke durumları ve anları her zaman güçlü ve etkili bir şekilde yaşanmaz. Yükselme ve alçalma, kabarma ve dinme dönemleri bizimki gibi ülke gerçekliğinde bu hareketlerin yasalarında vardır. Proleter devrimciler kitlelerin kabaran öfke anlarına, yükselen dalgalarına hazır ve örgütlü olmak zorundadır.

Bu görevler nasıl gerçekleşecekler? **Bir yandan militan bir direniş sergileyip kavganın en önünde, en direngen ve hareketli yerinde olunacaktır. Diğer yandan kitlelerin bilinçlenip-örgütlenmesi için yoğun ve ciddi bir çaba içinde olunacaktır.** Kavgayı ve halkı örgütlerken kendimizi, yoldaşlarımızı örgütlemeyi birlikte ele alacağız. Kendisini örgütleyemeyen halkı örgütleyemez. Keza halkı örgütleyemeyen de kendisini örgütleyemez. Diyalektik bu iki kopmaz halkasını iyi kavrayacağız. Kavgayı-çatışmayı-direnişi örgütlerken halkı ve kendimizi örgütleme pratiğini birlikte ele alacağız.

Nasıl bir dünya, nasıl bir yaşam, nasıl insan ilişkileri yaratmak istiyoruz? Bu sorulara doğru ve doyurucu yanıtlar verdiğimiz zaman kavgaya, direnişe, çatışma ve savaşa doğru yaklaşırız. Bu görevler karşısında doğru konumlanıp güçlü mevzileniriz. Bu sorulara doğru ve yeterli devrimci yanıtlar verdiğimiz zaman halka, yoldaşlara doğru ve devrimci tarzda yaklaşır ve örgütlenme zeminini güçlendirmiş, yürünecek yolu açıp-genişletmiş oluruz.

Kitleleri örgütlemek bir siyasettir. Neyi yıkmak ve neyi inşa etmek istiyoruz? Örgütlemek istediğimiz kitle hakkında değişimi gerçekleştirecek düzeyde yeterli bilgi ve birikimine sahipsek o zaman **"başarılarımız başarısızlıklarımızdan", "doğrularımız-yanlışlarımızdan", "yeterliliğimiz-yetersizliğimizden"** sayıca daha fazla, daha ağır ve baskın olur. Bir yandan sokakta-meydanlarda-okulda-fabrikada-işyerlerinde-köyde militanca mücadele ederken diğer yandan gerçeklik (dünya-

Örgütlenme bir bilimdir

ülke-halk-savaş-örgüt-bilim) hakkında bilgilerimizi yeterli ve düzeyli hale getirmeye çalışacağız. Mücadelenin başlangıcında her konu hakkında bilgilerimiz eksik, yetersiz ve tamamlanmamış olabilir. Bu doğal ve olağan bir durumdur. Moral bozucu bir durum olarak görülmemelidir. Ancak her mücadeleyle birlikte, sınıf savaşımına dair tüm gerçeklik hakkındaki bilgilerimizi adım adım artırmaya, çoğaltıp, biriktirip tamamlamaya çalışacağız.

Dağınık, yetersiz, eksik, tamamlanmamış bilgilerimizi derli toplu, düzenli, yeterli ve sistemli hale getireceğiz. Bilgilenme süreci uzun bir mücadele, emek ve pratik süreç sonucunda elde edilecektir. Bu olağan ve kaçınılmaz bir durumdur. Ancak mücadele ve örgütlenmeye başladıktan sonra sürece ve mücadeleye ilk başladığı gibi kalmaya, yetersiz bilgiyle hareket etmeye hakkımız yoktur. Sürekli bir şekilde öğrenme, anlama ve kavrama çabası ve yoğunluğu içinde olunmalıdır. Sürekli bir şekilde öğrenmeye karşı güçlü bir istek durumu yaşanarak yürünmelidir. Sınıf savaşımı hakkındaki bilgiler sonsuz ve sınırsızdır. Öğrenme isteği de sürekli ve sonsuz olmak zorundadır. Sınıf savaşımına ait gerçekliğin bilgisini elde etmek için dikkatli, yoğun, hedefli, planlı bir çaba ve çalışma içinde olunmalıdır.

Örgütsel-pratik çalışmalarda başarı elde edilmek isteniyorsa mutlaka politik seviye adım adım yükseltilmelidir. Her bir eylem ve çalışma sonunda konu hakkındaki bilgilerimiz, pratik hakkındaki tecrübemiz işe başlamadan önceki durumdan daha ileri ve gelişkin olmalıdır. Bu birikim süreci içinde bir dizi sayısız küçük sıçramalar sonucunda büyük nitel sıçrama yaşanacaktır. Bilgisizlik daha az bilgisizliğe, daha az bilgisizlikten bilgiye doğru bir gelişim süreci yaşanacaktır. Hiçbir militan bir çırpıda bir eylem ve çalışma içinde birikim sağlayıp büyük sıçramalar yapamaz. Her şey basitten karmaşığa, küçükten büyüğe, alttan üste, sayısız küçük nitel sıçramalar sonucunda büyük nitel sıçramalara doğru bir gelişim çizgisi izler.

Örgütlenme bir bilimdir. Aynı zamanda yoğun bir dikkat, usta bir incelik ve duyarlılık isteyen bir **sanattır.** Devrim nasıl ki bir bilim ise örgütlenme de bir bilimdir. Kendine özgü yasaları, ilke ve kuralları vardır. Ölçü ve çizgileri vardır. Bir gelişim süreci ve yönü vardır. Bu sanatın en önemli yerine sınıf savaşımı içinde **"Mümkün olan her şeyden yararlanmak"**, her fırsatı yakalamak ve her olanağı demokratik halk devriminin örgütlenmesi için değerlendirebilmek gelir.

Bunun için dikkatli bir gözlemci, iyi bir analizci olmak gerekir. Her

çalışma ve mücadelede olduğu gibi örgüt yönetme biliminde de güçlü yapma ve başarma isteği başarının yarısıdır. Güçlü istek, devrimi "sıradan-yalın-eğitimsiz" insanlarla yapılacağı ve başarılabacağı bilinci olduğu sürece "görme-gözleme-anlama-kavrama" çabası artar ve mücadele kararlılığı gelişir, başarı çitası yükselir.

İkinci yasa ise **"Herkes yapacak bir iş vermek"**tir. Her militan çelişkidir. İkili özelliği ve yanı olanıdır. Yoldaşlara, halka ve kendimize çelişki yasasıyla bakıp yaklaşırsak, o zaman **"Herkes yapacak bir iş verme"** gerçekliği ve durumu ortaya çıkar. Öncelikle devrimci bir bakış açısına sahip olmak gerekir. Bu bakış açısı ışığında pratik süreç içinde hangi militanın hangi yetenek ve özelliği olduğu gerçekliği görülmeye-anlaşılmaya başlanır. Doğru bir bakış açısı-çok yönlü ve dikkatli bir gözlem ve sağlam bir değerlendirme sonucu militanların iş yapacak özellikleri ortaya çıkar. Bir gözlem, bir deneyim ve bir pratik sonucunda militanlar her yönüyle değerlendirilmez. Bir pratik bir gözlem ve bir algıdır. Bir gözlem ve bir pratik gerçekliğin bir parçası ve bir yanı ve bir özelliğidir ancak her şeyi değildir.

Bir gözlem bir pratik sonucu yapılan ve yapılacak değerlendirme bir parça ve bir pratik üzerinden olmalıdır, bütünü üzerinden olmamalıdır. Olumlu ve başarılı bir pratik demek her şey demek değildir. Olumsuz ve başarısız bir pratik de her şey demek değildir. Artan ve çoğalan sayısız pratikler sonucu gözlem ve algılar artıp çoğalacak ve militanın hangi işi yapıp yapamayacağı gerçekliği ve durumu ortaya çıkacaktır. Militan hakkında sağlıklı ve gerçekçi bir değerlendirme yapıp, hangi işi daha iyi yapabileceği, hangi işi henüz mevcut haliyle yapabilme durumunda olmadığı görülmeye-anlaşılabilmektedir.

Başarının temel anahtarı diyalektik (çelişki yasası) bakış açısına uygun olarak olgulara, gerçekliğe ve yoldaşlara bakmak, öznel duygu ve düşüncelerden uzak, çok yönlü nesnel, sağlıklı bir değerlendirme yapıp, yetenek ve özellikler görülüp, "yapılacak iş" verebilmektir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Paşa Soylu: Proletarya Partisi taraftarı olan Paşa Soylu, 18 Temmuz 1980 tarihinde Almanyada geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Maltepe katliamı: 19 Temmuz 1992 tarihinde Kartal Maltepe'de polis, Hasan Demir, Nurgüzel Yaşar ve Ramazan Ceviz'i katletti. Çukurova'nın Deniz'i denilen Ramazan Ceviz Adana'da, Hasan Demir Bursa'da, Nurgüzel Yaşar İstanbul'da toprağa verildi. Yargısız infazlar GB güçleri tarafından İstanbul'da yapılan molo-toflu saldırılarla protesto edildi.

Hasan Demir: Bursa Yenişehir doğumlu olan Hasan Demir, ilk olarak GB'de örgütlendi.

Nurgüzel Yaşar: Kars'ın Selim kazasının Baykara köyünde doğdu. 1991 yılında ilişkilerinin çok iyi olduğu ailesine "yanlış bir şey yapmadığını, halkın mücadelesi için savaşıacağını" ifade ettiği mektubu bırakarak profesyonel devrimci yaşama atılır. Ve ailesi aldığı karara saygı duyar.

Ramazan Ceviz: 1977 yılında mücadele hayatına atıldı. Genelde askeri komiteler içerisinde faaliyet yürüttü.

Hasan Gülünay: 1965 Erzincan, Kemah İlçesinde dünyaya geldi. Proletarya Partisi'nin örgütlü bir militanı olarak şehir askeri faaliyetinde yer alırken diğer taraftan da ailesinin geçimini sağlamaya çalıştı. 20 Temmuz 1992'de Tarabya'daki evinden Sirkeci'ye giderken gözaltına alınır. Gözaltında olduğuna dair aynı dönemde gözaltında olan Erol Çam adlı şahsın Gayrettepe'de gördüğüne dair açıklamalar yapmasına rağmen gözaltında olduğu kabul edilmez. "Gözaltında Kayıp"ların ilklerinden biri olarak ölümsüzleşir.

Emre Bilgin: 1962'de İstanbul'da dünyaya geldi. Korkaklığın, yalınlığın, ihanetin kol gezdiği hapishanelerin en hareketli dönemlerinde, o devrimci olmayı, komünist olmayı yaşamının özüne oturtmuş, hapishaneyi kendisi için bir okula dönüştürmüş, okumuş, araştırmış ve kendini esas olarak burada geliştirmiştir. 20 Temmuz 1992'de Esenyalı Mahallesinde girdiği çatışmada bulunduğu yere girmeye çalışan bir polisi öldürerek silahına el koyar ve çatışmaya devam eder. *"Gülümsememi yok etmek için suratımı parçalamanız gerekir"* diyerek "sizden aldığım silahla sizinle savaşıyorum" diye düşmanla alay eder. Yarısından akan kanıyla umudun adını yazdıktan sonra şehit düşer.

Mustafa Kalkan: 1958 yılında Dersim-Hozat Kırnık köyünde dünyaya geldi. 1982'de profesyonel olarak çalışırken gittiği bir görev yerinde gözaltına alınarak tutuklanır ve Elazığ hapishanesine konur. Aynı yıl içerisinde Mehmet Zeki Şerit'in de içinde bulunduğu bir grup yoldaşıyla, **"O duvarlarınız vız gelir bize vız"** diyerek Elazığ hapishanesinden özgürlüğe merhaba derler. 17 Temmuz 1993 tarihinde Trafik kazası sonucu yaşamını yitirir.

M. Tahsin Budak: 21 Aralık 1957'de Antakya'da Arap milliyetine mensup ailenin bir çocuğu olarak dünyaya geldi. Lise yıllarında tanıştığı Proletarya Partisiyle ilişkiye geçer. 12 Eylül öncesi örgütlü faaliyetlerine hız verir. Daha sonraki yıllarda yurt dışına bir işçi olarak gider ve orada partizanlarla birlikte yüreği atmaktadır. 21 Temmuz 1995 yılında geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitirmiştir.

“Biz Demokrasi Caddesi’nin, adı ile kimlikleşmesini istiyoruz”

Gezi İsyanı sonrası kurulan ve insanların kendi yerel gündemlerine müdahale aracı olan dayanışma ve forum tarzı örgütlenmeler birçok yerelde devam ederken, Sarıgazi Demokrasi Caddesi üzerinde bulunan esnaflar da **Esnaf Komitesi** kurarak Demokrasi Caddesi’nin çeşitli sorunlarına çözüm bulmak için adım atmaya başladılar. Biz de Özgür Gelecek Gazetesi olarak komitedeki esnaflarla görüşerek, hem Demokrasi Caddesi üzerindeki sorunları hem de neden böyle bir örgütlenmeye gittiklerini konuştuk:

- Öncelikle hangi sorunlardan ötürü böylesi bir örgütlenmeye gittinizi ve yaşadığınız sıkıntıları anlatır mısınız?

Hüseyin Genç: 20 Mayıs Salı günü bir esnaf toplantısı çağırısı yapacaktık. Bir el ilanı basarak tüm Demokrasi Caddesi esnafına dağıttık ve bunun akabinde 20 Mayıs’ta 80-100 esnafla toplantı yaptık.

Temel gündemimiz; şiddet eylemlerinin olması idi. (Şiddet eylemi derken sadece devrimcilerin yaptığı eylem değil polisin yoğun biber gazı kullanması, tabelalara zarar vermesi, camları kırması gibi şeyler.) Böyle peş peşe olan eylemlerden dolayı artık halkın belli bir saatten sonra caddeyi kullanmamasıyla alakalı sıkıntılar ortaya çıkmıştı. Esnafın bazı-

sında tepkiye dönüşmüştü. Esnaf devrimcileri karşı karşıya getirebiliyordu bu durum.

Ama esnaf toplantısı yaptığımızda; bunun sadece devrimcilerin yaptığı eylemlerden değil, polisin de kullandığı şiddet düzeyinden olduğunu tartıştık. Biz eylem yapılmasına karşı çıkmıyoruz ama gelişigüzel eylemlerin yapılmamasını, sabah erken saatlerde havai fişek vesaire türü şeylerin atılmamasını istiyoruz.

Akabinde de Sarıgazi’deki mevcut kurumlara toplantı yaptık. Düzensiz eylemlerin esnafa zarar verdiğini, halka zarar verdiğini ifade ettik. Bu görüşmeden sonra Kaymakamlıkla görüştük. Kaymakama, polis şiddeti ve polis terörünün had safhada olduğunu, mahalleyi yaşanmaz hale getirdiğini, sadece esnafı değil mahalle halkını da etkilediğini ifade ettik. Ardından belediye başkanı ile görüştük. Demokrasi Caddesi’nin düzenlenmesi ile alakalı olarak; ışıkların yanmaması, caddenin yıkanmaması, çöplerin alınmaması gibi problemleri aktardık.

Sonrasında da tüm esnaf arkadaşlarımızla tekrar bir toplantı yaptık ve görüşmelerimizi aktardık. Toplantıyla birlikte 20 kişilik bir heyet oluşturduk. Bu heyet, tüm caddeye yayılan alanda esnaf temsiliyetini sağlıyordu. Temel yönelimimiz caddenin sadece ticaret

merkezi değil aynı zamanda sosyal-kültürel bir merkez olması, cadde sonuna kadar yaya trafiğine açılması, kültür-sanat etkinliklerinin yoğunlukta olduğu bir cadde olması yönünde.

- Burada bir örgütlülük yaratarak kendi sorunlarınıza müdahale ediyorsunuz. Gezi İsyanı sonrası mahallelerde kurulan dayanışma-forum tarzı örgütlülüklerle benziyor bu da. Sizce bu örgütlenmenin de, Gezi’nin etkisiyle açığa çıktığını söyleyebilir miyiz?

Hüseyin Genç: Gezi döneminde Sarıgazi Dayanışması kuruldu. Dayanışma ile ortak işler de yapıldı. Caddenin trafiğe açılması ile ilgili olarak yaşanan sıkıntıyı biz Dayanışma’nın gündemine taşıdık, esnaf komitesi yoktu o zaman.

Tam o süreçte Dayanışma olarak Soma ile ilgili kepenk kapatma kararı aldık. Biz de o sırada esnafları dolaşarak bunu esnaf içinde örgütledik. Bu çerçevede esnaf bizi tanıdı. Belirli eylemlerde kargaşa çıkınca da esnaf, hem eylemcilere hem de polise duyduğu tepkiyi bize aktardı. Biz de bro-

şürler basarak toplantı yaptık.

Yani Gezi sürecinin bize kattığı bir dayanışma ve bir araya gelişi bu. Daha önce de insanlar bir araya gelirlerdi ama bu kadar hedefli değildi. Şimdi ise önümüzde Demokrasi Caddesi Esnafları Derneği kurma hedefi var.

Akabinde biz Sarıgazi esnaflarını bir araya getirmeyi de düşünüyoruz ama ilk hedefimiz Demokrasi Caddesi. Burada olumlu bir şey olursa, genişletebiliriz.

Esnaflarımızın ticari kaygıları da var. Onu da hesaplayarak bir şeyler yapıyoruz. Tek başına devrimci bir kimlik değil, ekonomik talepleri de kesen bir hat tutturmaya çalışıyoruz.

Amacımız da, Sarıgazi’nin öz dinamikleri ile birlikte, yani esnafıyla, halkıyla, mahallelisiyle, siyasi kurumları ile yaşanabilir ve siyasi kimliğinden ödün vermemiş bir mahalle olması.

19 Aralık Katliamı’na katılan askerlerin isimleri açıklandı

H. Merkezi: Bayrampaşa Hapishanesi’nde 19-22 Aralık 2000’de “Hayata Dönüş” katliamının uygulayıcıları Ankara Jandarma Komando Özel Asayiş Komutanlığı’na (JÖAK) mensup askerlerin isimleri katliamın 14 yıl sonrasında savcılığa sunuldu.

Şimdiye dek 39 erin yargılandığı davada mahkemenin gelen talebi “bilgimiz yok” diye yanıtlayan JÖAK, operasyonu yöneten, uzman çavuştan albaya kadar rütbeli askerlerin isimlerinin bulunduğu listeyi İstanbul Cumhuriyet Savcılığı’nda hala süren soruşturma dosyasına gönderdi.

Listede 10’u ilişiği kesilen, 21’i emekli toplam 252 uzman çavuş, subay ve astsubayın adı var.

“Daha 19 yaşında, düşlerinde özgür dünya”

1 yıl önce Ali İsmail hastanede günlerdir verdiği mücadeleyi bizlere devrederek aramızdan ayrıldı. Ali İsmail’i katledilişinin 1. yılında anmak için Yeni Demokrat Gençlik’in örgütlediği ve günlerdir ozalit, el ilanları ve açılan stantlarla hazırlıkların yapıldığı eyleme

katıldık, Samandağ sokaklarında. **“Hepimiz Ali’yiz, öldürmekle bitmeyiz”** sloganlarıyla yürüyüşümüzü yaptık.

Eylemden sonra hep beraber önceki yıl yaptığımız gibi Ali İsmail’in mezarının bulunduğu Ekinci’ye gittik. Mezarlığın girişinde Nusayri halkının kültüründe kutsal diyebileceğimiz **bahur** kokusu sarıyordu her yanı. Mezar anmasında Gezi Şehitleri ailele-

rinin ortak vurgusu bizi öldürmekle bitiremezsiniz oluyor. **“Benim Alim öldü ama yerine binlerce Ali geldi”** diye özetliyor Emel Ana. (Bir YDG’li)

* **Antakya:** Ali İsmail binlerce kişi tarafından büyük bir öfkeyle anıldı. **Ali İsmail Korkmaz Vakfı** ve Korkmaz ailesi tarafından örgütlenen anma 10 Temmuz günü Sümer Amfi’de binlerce kişinin katılımıyla gerçekleşti.

Anma programında sahneye çıkıp Arapça ve Türkçe konuşma yapan Gezi şehitleri ailelerinden **Emsal Atakan**, Hatice Cömert, **Sayfi Sarısülük**, Sami Elvan, **Gürkan Korkmaz**, Emel Korkmaz, Baba Korkmaz ve Mehmet Ayvalıtaş’ın babası şehit düşen evlatlarının mücadelesini sahiplendiklerini, aradan bir yıl geçmesine karşın

binlerce evlatları olduğunu, çocuklarını katledenlerin hesabını sormak için mahkemelerin peşini bırakmayacaklarını söyleyerek katliamın baş sorumlularından Tayyip Erdoğan’a lanet okudular. Konu-

şmalar sırasında duyulan ailelere kitle destek çıkararak **“Ağlama anne, evlatların burada”** sloganlarını attı. (Antakya YDG Basın Komisyonu)

İstanbul

* **Kartal:** Fenerbahçe Saraçoğlu Stadi önünden başlayan yürüyüşe, Ali İsmail Korkmaz’ın kuzeni, Gezi Berkin Elvan’ın annesi **Gülsüm Elvan**, Mehmet Ayvalıtaş’ın abisi **Muharrem Ayvalıtaş** da katıldı. **Vamos Bien**, Sol açık, **FB. Spartakistler** ve Yoğurtçu Parkı Forumu’nun çağrısıyla toplanan ve Fenerbahçe Şükrü Saraçoğlu Stadi önünde başlayan yürüyüşe yüzlerce insan katılırken, Beşiktaş ve Galatasaray taraftarları da atkı ve formları ile yerlerini aldı. Ali İsmail marşını hep bir ağızdan söyleyen ve Boğa Meydanı’na çıkan kitle burada bir binaya **“Daha 19 yaşında, düşlerinde özgür dünya”** yazılı pankart aksarken, buradan Ali İsmail Korkmaz Parkı’na yürüdü.

* **Sarıgazi:** **“Ali İsmail hep 19 yaşında”** şiarıyla başlattığımız çalışmayla Demokrasi Caddesi girişine **“Ali İsmail hep 19 yaşında”** yazılı pankartımızı astık. Daha sonra **“Ali İsmail Korkmaz ölümsüzdür”**, **“Ali’nin katilleri aramızda”** vb. dövizler hazırlayarak caddesi üzerindeki direklere astık. (Sarıgazi YDG)

VİRAN ÜLKENİN KÖRDÜĞÜMLERİ*

Son iki haftada –özellikle politik ve askeri olarak- Irak devletinde, her ne kadar devlet olma hali kağıt üstünde de olsa yaşanan yoğun gelişmeler, kanayan ve açık olan yarayı derinleştirmektedir. Daha önceki makalemizde ifade ettiğimiz olası gelişmeler ve olgular kendini göstermektedir. Bir yanı sıra hem Irak'ta gündem güne gelişen durum ve nedenleri bakımından, hem de emperyalist ve bölgesel oyuncuların Irak toprakları üzerindeki çok yönlü çelişkileri, çatışmaları ve birbirleriyle kesişen arzuları bakımından öngörülerimiz karşılık bulmaktadır.

Öncelikle aşikar olan Irak'ın önceki durumuna dönemeyeceği gerçeğinden başlayalım. Yirmi yıldan fazladır her türlü emperyalist müdahale ve işgale maruz kalan Irak gibi tarihsel kökleri derin olmayan bir ülkenin başta toplumsal olmak üzere siyasal vb. ortak bağların parçalanmış olduğu görülmekte. Başlangıcı 1991 Körfez Savaşı'ndan alırsak, son yirmi üç yılda ülkenin yaşadıkları 20. yy'ın sömürgeci ve devamında emperyalist politikaların devamından başka bir şey değildir. Ki Afrika'da olduğu gibi Ortadoğu'nun önceki yüzyıl başlarında tamamen emperyalist ve sömürgeci çıkarlar esas alınarak, ulusal ve diğer bağlar dikkate alınmadan bölünmesiyle kalınmamış, aynı zamanda bölgenin tarihsel gelişimi önünde frenleyici ve saptırıcı rol oynamıştır.

Irak Meclis başkanının seçilmesinin bir sonraki haftaya ertelenmek zorunda kalınması, Irak'ta hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını kanıtı gibi durmaktadır. Burada sorun Kürt veya Şii milletvekillerinin kendi aralarında anlaşamamaları değil, asıl olarak Sünni milletvekillerinin kendi aralarında ülkenin varlığı konusunda çok kritik şu zaman diliminde anlaşamamalarıdır. Aynı anda, Irak Kürdistanı lideri Barzani, şimdiye kadar Irak topraklarına bağlı olan ama kendi başına federe bir yapı olan I. Kürdistanı'nın, ABD Dışişleri Bakanı Kerry'nin itirazlarına rağmen tam bağımsızlık için halk oylamasına gidileceğini açıkladı. Aynı zaman diliminde, Irak'ın üçte birini kontrolü altında tutan IŞİD hilafet ilanında bulunarak, Irak Şam İslam Devleti ismini İslam Devleti olarak değiştirdi.

Amaç ve çelişkiler

ABD emperyalizmi, önemli ölçüde kendisinin ürettiği birden çok kördüğümü çözmekle karşı karşıyadır. Suriye muhalefetinin desteklenmesi, Esad karşıtı çizgiye sahip IŞİD'in de dolaylı olarak desteklendiği açıkça görülmektedir. Irak içinde de Maliki'nin sekter politikalarına tepkili olan Sünni kesimin IŞİD'e olan desteğinde önemli katkısı olmuştur. Şii Başbakan Maliki, sorun olmaya başladığı İran'dan da baskı görmeye başladı ve Amerikalılar da bunun farkındaydı.

Ukrayna krizinin gelişim içinde olduğu bir zamanda ikinci cephe istemeyen ABD, durumdan memnun olmadığı halde, elindeki araçlarla sorunu göğüslemek zorunda. Olayların gelişimi içinde ortaya çıkan kimi sorular var. Birincisi, öncesinden fark edilmediği varsaysak dahi, IŞİD'in ülkenin 1/3'ünü bir ay içinde kontrol etmesinden sonra neden ABD soruna bu kadar kayıtsız yaklaşmakta? Ki Maliki Ruslardan uçak sipariş etmek durumunda kalmaktadır. Bu bir zaaf mı yoksa altan alta başka hesaplar mı var? Yani, IŞİD tehdidini kullanarak Maliki hükümetinin ve buna bağlı olarak Şii İran'ın onun üzerindeki etkisini azaltma (ki bu durumda zor gözüküyor) çabası mı var? Bu ABD tarafından seçilen Maliki'nin yönetimden alınmasıyla da sonuçlanabilir.

Sonraki günlerde hem Obama'nın hem de Ortadoğu turuna çıkan Dışişleri Bakanı John Kerry'nin müdahaleleri böyle bir yönelimin olanak dışı olmadığını gösterdi. ABD, herkes için ihtilaf noktası olan Maliki olmadan Kürtlerin, Sünnilerin ve Şiiilerin oluşturduğu "ulusal birlik" hükümeti için bastırıyor. Maliki'nin havadan müdahale talebine yanıt olmayarak "ulusal birlik" hükümeti kurulması fikriyle bütünleşmekte, adım adım ülkedeki etki güçlendirilmekte ve sadece silahlarla donanmış İnsansız Hava Araçlarıyla Bağdat semalarında dolaşarak IŞİD'in mevzilerini ve diğer hareketleri tespitle yetinilmekte. Hükümet meselesi, ABD'nin Irak yönetimiyle bağlılığına sınırlarını kanıtlamaktadır. Maliki desteklenmekte çünkü hükümetin Kürt ve Sünni olarak ayrışması nesnel olarak kendilerinin hükümet

üzerindeki etkisinin azalacağı düşünülmekte. (Ki doğudur bu.) Son günlerde Irak hükümeti hesapladığından daha fazlasını kaybedeceği endişesiyle Irak hükümetine askeri destek verirken bir yandan da tepkisini daha yüksekte dile getirmekte. Böylece, Irak'ta Sünni-Şii çatışması fikriyle çelişmekte ve buna karşı bağımsızlık isteyenlerle ABD kuklası olmasını isteyenler arasındaki çatışma olduğunu savunmakta. Tabii aynı zamanda ortak düşman IŞİD'e karşı Irak hükümetine ABD ile paralel bir biçimde yardım etmekte. Böylece, bir askeri üste Iraklılar, 300 Amerikalı danışman denetiminde eğitilirken diğer bir üste ise İran Devrim Muhafızları üst düzey Iraklı askerleri koordine etmekte.

ABD-Irak hükümetinin niteliğinin değiştirilmesi baskısı altında, ülkedeki denetimi yitirmemek adına her yöne yüklenmektedir. Bundan dolayı Barzani'den "ulusal birlik" hükümetine katılım için öne sürdüğü ve fazla olan önkoşullarından; -ki bunlar Kerkük'ün kendilerine verilmesi (Kerkük ilerde kurulacak devletin başkenti olarak düşünülmekte) ve Irak petrol gelirlerinden daha fazla pay verilmesi ve bağımsızlık ilanıdır-, vazgeçmesi için bastırmakta. Suudi Arabistan yönetimine IŞİD cihatçılarına verdikleri desteği kesmesi için baskı yapılmakta. Bu bağlamda yakın zamanda Türk hükümetinin Suriye'de ki IŞİD'i desteklediğini belgeleyen fotoğrafların yayınlamasında ABD'nin parmağının olması büyük bir olasılıktır.

Bu arada vurgulamak gerekirse, IŞİD'in güçlenmesi bugüne kadar destek olan güçleri de endişelendirmektedir. Böylece, Suriye'de cihatçıların ve rejim karşıtlarının desteklenmesi Türk yönetimi için bumerang olmakta. Sadece Suriye Kürdistanı'nda otonom yapının oluşmasının yarattığı çok yönlü sonuçlar ve olayların böyle gelişiminde katkısı olması bakımından değil, aynı zamanda Ortadoğu'daki domino etkisi sonucu IŞİD'in Türk yönetimince desteklenmesi Irak'ta Kürtleri bağımsızlık ilanına bir adım daha yaklaştırdı. Pratik anlamda Türkiye'nin açıkladığı Irak'ta Kürt devletinin kurulmasına karşı olmanın (Savaşla mı? İşgalle mi? Hangi sonuçlarla ve hangi güvenle?) ve Irak'ın bütünlüğünün korunmasının pratik alanda nasıl uygulanacağı belirgin değil. IŞİD örgütünün gelişimi ve otonom alanlar yaratması, Suud ailesine mensup 2000 kişinin halka hükmettiği tarihsel olarak gerici Suudi Arabistan yönetimini de diğerleri kadar olmasa da endişelendirmekte. Kendi elleri ile ya-

rattıkları devin kendi tiranlığının varlığını tehdit ettiğini düşünmekte. Benzer kaygılar Lübnan yönetiminde, IŞİD örgütünün Lübnan'da iddiasının olmasından dolayı mevcuttur ve İsrail'i geri püskürten ve bunun tadını çıkaran bölge gücü Hizbullah, IŞİD'in karşısına çıkmakta.

Yok sayılmaya çalışılan temel çelişki

Son olarak değinmeye değer olan bir şey varsa o da, IŞİD'in Sayks-Piko çizgisinin iptal edildiğini açıklamasıdır. Bu çizgi ismini harita başında Ortadoğu'yu bölen İngiliz ve Fransız hükümet temsilcisinden almıştı. Bu çizgi ya da daha doğrusu çizgileri ile Ortadoğu, İngiliz ve Fransızlar arasında uluslararası yakınlık, dini vb. faktörler dikkate alınmadan kendi çıkarlarına en uygun gelecek şekilde parçalara ayrılmıştır. Böylece dünün büyük Ürdün'ü (Ürdün ve Filistin) ve Irak İngilizlerin; Suriye ve Lübnan ise Fransızların denetimine girdi. Kendini beğenmişlikle, halkları, ulusları, toplulukları, dinleri vb. kendilerince düzenleyebileceklerini sandılar.

Bugüne dönersek, IŞİD'in Sayks-Piko çizgisine değinmesinin ne önemi var? Ya da IŞİD bölgede kendi gerici hedeflerini gerçekleştirmek yönünde, bölgedeki emperyalizm ile halklar arasındaki temel çelişkiyi mi kullanmak istiyor? Daha açık ifade edecek olursak, eski veya çağdaş sömürge güçlere ve onlar tarafından başlarına sarılan gerici ve kendilerini iliklerine kadar sömüren bölge rejimlerine karşı Ortadoğu halklarının dinmeyen öfkesinden faydalanmaya mı çalışıyor?

Kimi burjuva ve reformist teorilerin iddia ettiği kapitalizmin emperyalist aşamasının olmadığı savına karşı bu çelişkiden faydalanmaya devam etmektedir. (IŞİD kast edilmekte çn.) İster genel kapitalizmin hâkimiyetinden bahsedilsin, ister Lenin'in emperyalizm ve bağımlı ülkeler düşüncesi ret edilsin, ister "küreselleşmeden" bahsedilsin isterse de karşılıklı bağımlılıktan bahsedilsin, gerçek ortada durmaktadır. Tarihte bunca derse rağmen, solun kendini ifade etmediği noktada başkaları gerici ve yanıtıcı da olsa ortaya çıkar ve tarihsel boşluğu doldurur. Bölgede olan da budur sanırsız?

*YKP(M-L)'nin Merkezi Yayın Organı, Proletarya Bayrağı'nın 5 Temmuz 2014 tarihli sayısından çevrilmiştir.

Özgür Gelecek okurları piknikte buluştu

İstanbul: Sarıgazi, Yenidoğan ve Samandıra'dan Özgür Gelecek okurlarının katılımıyla düzenlenen piknik, 6 Temmuz günü gerçekleştirildi. Uzun bir faaliyet döneminin ardından faaliyetin değerlendirmesine odaklanan piknik, kaynaşmanın, paylaşmanın, yoldaşlık bilincinin ve ilişkilerinin artırılmasına hizmet etti. Piknikte 2 Temmuz katliamıyla ilgili yürütülen çalışmalar ve sonuçları kapsamlı şekilde değerlendirildi. Gezi İsyanının ardından örgütlenen 2013 2 Temmuz anmalarının deneyimlerine yaslanarak Sarıgazi Dayanışması temsiliyetiyle düzenlenen anma etkinliklerinin İstanbul'da gerçekleşen en kitlesel anma olma özelliği kazandığı ifade edildi.

Daha sonra Özgür Gelecek'in 108. sayısında yer alan "**Eksikliklerimizi aşacağız**" başlıklı yazı okunarak faaliyetimizin durduğu zemin ve sorunları üzerinden verimli tartışmalar yürütüldü.

Kadınların mücadelemizde ve örgütlü faaliyetimizde kapladığı yerin sınırlı olduğu belirtilerek kadınların örgütlenmesine yönelik bir faaliyetin sürekli olarak gündemimizde yer tutmasının önemi vurgulandı.

Sarıgazi'de seçimler tartışıldı

Sarıgazi: Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken politik tavrımızın anlaşılması ve kavranması üzerine tartışmalar da başlamış oldu. Sarıgazi'de okurlarımızla yaptığımız çalışmada, en genel anlamda seçimlere dair tavrımızın stratejik değil taktik bir konu olduğunun kavranması üzerine odaklanan tartışmalarda geride bıraktığımız seçimlere yönelik politik tutumun taktik yaklaşımımızın bir gereği olarak hayat bulduğu ve doğru devrimci politikayı içerdiği ifade edildi.

Seçim dönemlerine dair belirlediğimiz tavrın kavranmasının ve uygulanmasının örgüt bütünlüğünü bozmayacak bir zeminde ele alınması gerektiği üzerinde durularak yerel seçimlerdeki faaliyetin ortaya çıkan tabloda örgütü yeterince ifade etmeyen yaklaşımların bulunduğu dikkat çekildi.

İdeolojik politik çizgimize **güven sorununun** tartışmaya açılacağı bu aşama, özünde sürecin ve politik gelişmelerin yönünün, andaki tavrımızın kavranmaması sorunudur. Bu durumun politik yetersizliğimizin bir yansıması olduğunu söylememiz gerekmektedir. Özellikle Kürt Ulusal Hareketi'nin ana gövdesinin oluşturduğu ittifakların içerisinde yer alınmasına, desteklenmesine duyulan "tepkinin" bu zeminde hayat bulduğunu ifade etmeliyiz. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin boykot edilmesi, "özlenen tavra" dönme meselesi olarak algılanmasından ziyade taktik politik tutumumuzun bir gereği olarak anlaşılmalı ve kavranmalıdır.

Ne yerel seçimlerde belirlediğimiz tavrın, ittifak ve destek tutumumuzun mahkum edilmesi söz konusudur ne de ulusal baskıya farklı örgütlenmeler içerisinde yer alarak tavır alma meselesi bizim açımızdan ihtiyaç olmaktan çıkmıştır. Politik ve örgütsel tutumumuz somut gelişmeler ve ihtiyaçlar üzerinden şekillenmeye devam edecektir. Politikamızın kavranması esassen pratik ayağının örgütlenmesi, kitle çalışmasının somut bir plana dökülmesi olmazsa olmazdır. Şimdi tartışmalarımızı seçim faaliyetinin nasıl örgütleneceğine, araç ve yöntemlerimizin neler olacağına odaklanarak pratik ayağını örmeye seferber olalım!

Ethem'i vuran tetikçi tutuklandı, emir verenler hala dışarıda!

Ankara: Gezi İsyanı'nda Kızılay Güvenpark'ta polis kurşunuyla katledilen Ethem Sarısülük'ün katili **Ahmet Şahbaz**'ın duruşması 7 Temmuz'da Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Mahkeme katil Ahmet Şahbaz'ın tutuklanmasına karar verirken, bir sonraki duruşma 3 Eylül'de görülecek.

Davaya Berkin Elvan'ın ailesi, Ali İsmail Korkmaz ve Ahmet Atakan'ın anneleri de katıldı. Katil Ahmet Şahbaz'ın da salonda hazır bulunduğu mahkemede, sanık avukatı davanın kapalı görülmesini talep ederken, Av. Kazım Bayraktar'ın bu talebe karşı çıkması üzerine, talep mahkeme heyeti tarafından reddedildi. Sanık vekillerinin, videoda bulunan kişinin Şahbaz olduğunu kabul etmeleri üzerine, katılan avukatlar fotoğraf taleplerini geri çektiler.

CHD Başkanı **Murat Yılmaz** daha öncesinde savcı Veli Dalgalı'nın hazırladığı iddianamenin bir iddianameden öte, sanık savunması olduğunu ve bununla gerçek bir mahkemenin yapılamayacağını belirtti. Yılmaz, mahkeme başkanına yönelik, "*size bir talimat geldiğini düşünmüyorum, çünkü siz zaten devlet akıyla hareket ediyorsunuz*" şeklinde konuşarak mahkeme heyetini eleştirdi.

Müzakere salonunda "şüpheli" kişiler

Ethem'in avukatları, bir önceki mahkemede yalnızca mahkeme heyetinin girebildiği müzakere odasında 4-5 kişinin bulunduğunu, bunların zaman zaman kafalarını kapıdan çıkarıp, sanık Şahbaz'la işaretlediğini belirterek, "**Bu kişiler kimlerdir?**" sorusunu Mahkeme Heyeti'ne yöneltti. Mahkeme Başkanı'nın, o kişilerin Ahmet Şahbaz'ın özel korumaları olduğunu ve kendileri

içeri girdiğinde onların salondan çıktığını belirtmesi üzerine salondan Başkan'a karşı tepkiler yükseldi.

Davayla ilgili mütalaasını veren savcı, olayın meşru müdafaa olmadığını, Ahmet Şahbaz'ın "**olası kasıt ile adam öldürme**" suçundan yargılanmasını ve tutuklanmasını talep etti. Bir süre müzakere odasında görüşen mahkeme heyeti, görüşmenin ardından katilin tutuklanmasına ve bir sonraki mahkemenin 3 Eylül'e ertelenmesine karar verdi.

Şahbaz'ı kaçırttırmayan avukatlara jandarmadan saldırı!

Kararın verilmesinden sonra henüz dava bitmemişken Katil Ahmet Şahbaz'ın jandarma tarafından kaçırılmasına salonda bulunan kitleden ve avukatlardan büyük tepki geldi. Gerginlik sırasında jandarma avukatlara cop ve tekmelerle saldırdı. Salondan çıkan kitle adliye koridorlarında "*Ethem yoldaş ölümsüzdür*" sloganını atarak, adliye önüne çıktı.

Sabah saatlerinden itibaren Adliye önünde toplanan Ankara Dayanışması bileşenleri dışarıda sloganlar atarak, davanın sonuçlanmasını bekledi. Aralarında Partizan ve YDG'nin de bulunduğu kitle, içeriden çıkan aileleri ve avukatları alkış ve sloganlarla karşıladı. Ethem Sarısülük'ün annesi Sayfi Sarısülük ve diğer Gezi şehitleri anneleri, çıkan tutuklama kararını büyük sevinç ile karşılarken, Ali İsmail'in annesi "*ayağımız uğurlu geldi, umarım devamı gelir*" şeklinde konuşarak sevincini dile getirdi.

Katil tutuklandı! Yani?

Yaşanan hukuk komedyasının, avukatlara ve ailelere dahi saldırıların, perukların, takma bıyıkların, mahkeme salonunda "mışıl mışıl" uyumaların, delil karartmaların, hakaretlerin, katili gizlemenin, kaçırmanın ve hatta meslekte terfi ettirmenin ardından Şahbaz'ın tutuklanmasını neye yormak gerekiyor?

Elbette devrimci avukatlık çizgisiyle ısrarlı bir hukuk mücadelesi veren avukatların emekleri bu kararda etkili oldu. Avukatlar mahkeme heyetini resmen "rezil" etti. Avukatların mahkeme üzerindeki baskısı sonuç verdi. Ancak tutuklama kararının esas belirleyenin bu olamayacağı da çok açık. Bu kadar teşhir olmuş bir katilin dışarıda tutulmasının artık iyice zor olması, Cumhurbaşkanlığı sürecinde seçimleri olumsuz etkileyecek herhangi bir sıkıntının tercih edilmek istenmemesi, faşist hukuk düzeninin kitleler gözünde bu kadar açık bir şekilde teşhirinin kitlelerle sistem arasındaki kopuşa hizmet ediyor olması, "anaların öfkesinin, katilleri boğacak olması" gibi sistem açısından "anlaşılır" gerekçeler söylemek mümkün.

Elbette Şahbaz'ın ne kadar tutuklu kalacağı, diğer duruşmada neler olacağı, diğer Gezi davalarında neler gerçekleşeceği soruları ilerleyen zamanlarda yanıtını bulacak.

121. F oturumu gerçekleşti

İstanbul: İHD İstanbul Şube Cezaevi Komisyonu, Galatasaray Lisesi önünde 121. F oturumunda hasta tutsak **Hüseyin Zeytin**'in durumuna dikkat çekti.

Açıklamayı yapan **Aylin Hacıoğlu Zeytin**'in ve hasta tutukluların serbest bırakılmasını istedi ve Zeytin'in tedavi koşullarına ilişkin gönderdiği mektupta "*Tedavim için bulunduğum Atatürk Üniversitesi Hastanesi'nde mahkum koğuştaki beni merdiven altı, havasız ve ışıksız bir odaya attılar. Bu işkenceye daha fazla dayanmadığım için cezaevine geri dönmek zorunda kaldım*" dediğini belirtti.

Filistin için İsrail Konsolosluğu önünde yeryüzü sofrası

İstanbul: Anti-Kapitalist Müslümanlar yeryüzü sofralarından birini 10 Temmuz günü Levent'te bulunan İsrail Konsolosluğu önünde kurdu. Siyonist İsrail'i kınamak adına konsolosluğun olduğu Yapı Kredi Plaza önündeki yeşil alanda buluşan kitle ilk önce yeryüzü sofrasını hazırladı. Sonra Dönem Sözcüsü **Münibe Altıparmak** bir açıklama yaptı.

Açıklamadan sonra iftarını açan kitle, geç saatlere kadar oturarak hem sohbet etti hem de Filistin ezgileri söyledi.

Muhanned Alsaafin: "Filistinliler dünyada mülteci"

Eylemde sohbet ettiğimiz Filistinli Tiyatrocu **Muhanned Alsaafin**, bugün burada olmanın kendileri için çok önemli olduğunu söyledi. 70'e yakın

şehit, 500'den fazla yaralı ve 6 bin tutsağın olduğu Filistin için "artık yeter" dediklerini aktaran Alsaafin, "*3. İntifada'yı bekliyoruz*" dedi.

Filistin halkının büyük bir kısmının Ürdün, Lübnan başta olmak üzere dünyanın dört bir yanında mülteci olarak yaşamak zorunda olduğunu söyleyen Alsaafin, Filistinlilere duvar ören İsrail'in Filistin'de 235 askeri noktası bulunduğunu ve 4 bölgede kendilerine yaşam alanı oluşturarak Filistin topraklarını işgal ettiğini belirtti. "*Filistin'de gerçekten büyük bir yangın var*" diyen Alsaafin, "*Biz İsrail'in tüm dünya tarafından boykot edilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Şimdi en etkili boykot İngiltere'de. Ama yeterli değil, her yerde boykot edilmeli*" sözleriyle İsrail'i boykota çağırdı.

“İŞİD, faşist bir anlayışla bir İslam pratiği sergiliyor”

İstanbul: İŞİD'in Irak'ta işgal ettiği bölgelerde bulunan Caferi camilerini ve türbelerini bombalamasının ardından İstanbul-Esenyurt'ta bulunan ve Caferilerin ibadethanesi olan Muhammediye Camii, Caferilerin "taşa taptıklarını", "Hz. Ömer'e hakaret ettiklerini" gerekçe göstererek imamının tehdit edilmesinin ardından kundaklandı. Bu olay, İŞİD'in Ortadoğu'daki en büyük destekçilerinden olan TC'nin ülke içerisinde de İŞİD ve türevlerini beslediğini ve bunların da egemenlerden aldıkları bu destekle "İslamcılık" adı altında halkın inançlarına saldırı bildiklerini gösteren bir örnek olması bakımından önemli ve kesinlikle "münferit" bir durum değil.

Bu konuyu daha derinlemesine tartışmak amacıyla 2012 1 Mayıs'ında "Allah, ekmek, özgürlük" sloganıyla çıkışıyla dikkatleri üzerlerine çeken, Gezi İsyanı sırasındaki duruşları ve sonrasında egemenlerin cıfcaflı Ramazan sofralarına alternatif olarak Yeryüzü Sofraları ile renkli toplumsal muhalefetin bir parçası olan **Anti-Kapitalist Müslümanlar** dan **Özgür Kazım Kıvanç** ile sohbet ettik.

Filistin'de halkı katleden Siyonist İsrail'in konsolosluğu önünde kurdukları Yeryüzü Sofrası'nda biraraya geldiğimiz Kıvanç'a ilk olarak İŞİD'a ilişkin görüşlerini sorduk. Kıvanç, İslam'ın tarihsel sürecinde yapılan temel bir yanlışta vurgu yapma ihtiyacı duyduğunu belirterek, "Kuran'a bir bilgi kaynağı olarak bakılmakta-

dır. Bu da, Kuran'ın, onun içerisinde sürekli ihtiyaç olan bilgiyi bulmaya çalışmak, 'var mı yok mu' tartışması yapmak üzerinden bir kısır döngü içerisine hapsediyor. Fakat biz, Kuran'ın bir bilgi değil, bir bilinç kitabı olduğunu düşünüyoruz. Bize bilgi olarak sunulan her şeyin içerisinde bir bilinç aramız gerektiğini ve bunu birebir tatbik etmek yerine bilinci anlamaya çalışmak, onu yaşadığımız çağa uygun hale getirmeye çalışmak gerektiğini düşünüyoruz" diyor.

"Onların yaptığı İslam adına büyük bir zulümdür"

"İŞİD ve benzeri türevlerin yaptığı şey de, aslında bir bilinci işaret etmek adına yapılan davranışların özüne değil sadece şekline takılıp bir İslam algısı inşa etmek. Dolayısıyla, hırsızın elini kesmekten tutun da minarelerin yıkılmasına varıncaya dek bir yoz İslam algısına sebep oluyor. İŞİD de bu yoz İslam algısının bir ürünü aslında" diyor Kıvanç, İŞİD'in bugün cami bombalamasının da tarihsel arka planını şöyle aktarıyor: "Hz. Peygamber'in semt pazarı içerisine direk konmasına müsaade etmeyerek, o direklerle insanların kendi özel mülklerinin sınırlarını çizmesine engel olmak istemiştir. Dolayısıyla o direkleri yıktırması ve 'Pazara sabah erken gelen yer tutabilir ve rızıkını arayabilir' demiştir. Ancak İŞİD vb zihniyette İslam'a bakan insanlar, camii minarelerini ve dikey yapıların tamamını bu kapsamda değerlendirip yıkmayı, türbeleri ortadan kaldırmayı tercih ediyorlar."

"Onların yaptığı İslam adına büyük bir zulümdür. İslam'ın 'Savaş açın' dediği tek sınıf mülki otoriteyi tekeli altına alan sınıftır. Yani bugün kapitalizmdir. Egemenler, patronlar ve onların işbirlikçisi

olan iktidarlardır" diyor Kıvanç'a göre bu savaşın da belli kademeleri var. "Cihadın sadece silahla, tankla yapılmadığını" söyleyen Kıvanç "Barışçıl bütün yol ve yöntemler denendikten sonra yaşam hakkı tanınmıyorsa ve siz ihtiyacınız olan şeyleri başkalarına kulluk ederek almak zorunda kalıyorsanız o zaman, artık yaşamınızı sürdürülebilmek adına savaşmak zorunda kalırsınız" diyor ve İŞİD'in bu savaşı, yoksul, mazlum, gariban insanlara kafasındaki din algısı ile uygulayarak, dayatarak faşist bir anlayışla bir İslam pratiği ortaya koyduğunu vurguluyor.

Emperyalistlerin İŞİD gibi örgütlerin kurulmasındaki rolü üzerine yaptığımız kısa tartışma sonrası Kıvanç, İŞİD'in kendiliğinden oluşan ve emperyalistler tarafından kullanılan ya da direkt emperyalistler tarafından kurulan bir örgüt olması arasında bir fark olmadığını ve yanlış olanın, böyle bir İslam algısının olması olduğunu söyledi. "Toplumda böyle bir İslam algısı olmasa İŞİD'i, El-Kaide'yi kullanmazlar" diyor Kıvanç, AKP hükümetinin kullandığı ayrıştırmacı dilden cesaret alanların da, Caferi camisinin kundaklanması olayındaki gibi, aynı şeyleri ülkede hayata geçirdiklerinin altını çizdi.

"Bu toprakların gelenekleri paylaşım üzerinedir"

Bu tartışmamızın ardından sohbetimiz Yeryüzü Sofraları'na geliyor. Yeryüzü Sofraları'nın "Hz. İbrahim'den bu yana Ortadoğu, Mezopotamya halklarının bir kadim geleneği haline dönüşmüş bir kültür" olduğunu vurgulayan Kıvanç, bu geleneğin unutulmaya yüz tuttuğunu söyledi. "Yeryüzü Sofraları ile herkesi evinin önüne bir sofraya kurar ve tanıdığı/tanımadığı herkesle paylaşırdı Allah'ın ona verdiği rızık" diyor Kıvanç, "Bu toprakların ezilen halklarının binlerce yıldır içerisinde oturmuş bütün kadim gelenekleri doğallığında paylaşımı tesis etmek üzerinedir ve yaşadığımız çağın sömürü aygıtına karşı da doğallığında anti-kapitalist bir duruştur" dedi.

(İzlenim) Sanki Roboskî hiç yaşanmadı...

Gezi analarının peşine takıldık biz de... Ankara'dan çıktık, yolumuzda **Roboskî** ve **Lice** olduğu için sarıldık birbirimize ve de **Partizan** yüreğimizle dokunmak için her şeye, "söz verdik" kendimize... Biliyorduk, bildiğimizi sanıyorduk Roboskî'yi... Ancak bizi "gitmeyen, görmeyen anlayamaz" kıvamına getiren, biz Roboskî'nin şehit analarıyla konuşurken, 34 kişi olmasalar da, yine kaçaktan dönenlerin yanımızdan "**sanki katliam olmamış**" gibi geçiydi... Cehennem kadar karanlık olan Roboskî'den Şirnex'e giden yolda, sadece otobüs farının gösterdiği başka bir kaçakçıydı, bir sonraki "sanki"...

Bizi en fazla "elden ayaktan" düşüren ise mezarlıkta, her ananın kendi çocuğunun başında "öyle mahzun, öyle garip" durarak söylediği Kürtçe cümleleri birkaçından sonra anlayamamaktı... Söyleyecek o kadar çok şey oluyordu ki, Kürt'tük ama "Kürtçemiz" yetmiyordu... Ana bize "oğlu" niyetine bakıyor, biz anaya "affet

*ana dilimiz kesik, yüreğimiz dercesine bakıyor; susuyor, susuyor, konuşmuyorduk... Anladığımız cümlelerin parçalarını birleştirerek "yarattıklarımız" olduğunda da "Roboskiler bizim oluyor", hele bir Gezi anasına Roboskî anasının ne dediğini anlattığımızda **sanki köprü oluyorduk Berkin'den Kürdistan'a...***

Roboskîliler her Perşembe 34 çocuğunun mezarına gidiyor. Bu sefer bizimle birlikte düştüler mezarlık yoluna ve biz o yolda **bir Roboskî daha** yaşıyoruz... Gezi analarını Roboskî analarına sıkıca sarılı gördükçe, Gezi şehitlerinin öldüklerinde **yüreklarının bir yerinin de** Roboskî olduğunu hissediyoruz.

Mezarlıkta herkesin ilk baktığı yer şehitlerin doğum tarihleri oluyor. 1997 yılını görünce herkesin içinde **bir öfke, bir "katil devlet"** büyüyor. Sonrası malum, Roboskî köyünün "90 kuşağının" yattığı mezarlık, mezar oluyor yüreklere... Belki

de yüreği en parçalanarlardan birisi Berkin'in annesi; **kolay değil bir sürü Berkin'in aynı mezarlıkta yan yana yatmasını görmek!** Roboskî anaları bütün çocukların katilinin aynı devlet olduğundan o kadar emin ki, 34 şehidinin hepsini sadece "akraba" oldukları için değil, ayrımsız bu kadar içten sahiplenmeleri ve Gezi annelerini "misafir" kabul ettikleri için değil, yürek yürek bu kadar sıcak karşılamaları devletin suratına inen bir tokat.

Roboskî'nin 90 kuşağının hikâyelerini ve katledildikleri olayı dinleyerek büyüyen ve de aynı zamanda **kaçığa giden, gitmeye hazırlanan** yeni bir kuşak var Roboskî'de... Ve bizi onlar uğurluyor, otobüse salladıkları elleri ve zafer işaretleriyle... Bedeli ödenmiş, ödenmeye devam eden ve insan eline ancak bu kadar yakışabilir **zafer işaretlerine** biz de birer tane ekliyor, sanki orada anamızı, kardeşimizi, canımızı bırakmışçasına gözlerimizdeki yaşlarla Roboskî'den ayrılıyoruz... **(Bir okur)**

Bizim de mi akli dengemiz yerinde değil?

H. Merkezi: Amed'de yaşları 6 ile 10 yaşları arasında değişen üç kardeşin aylarca üç polis memurunun cinsel istismarına uğradığının ortaya çıkmasının ardından Diyarbakır Emniyet Müdürü **Halis Bögürcü**, yazılı bir açıklama yaparak, sosyal medyada paylaşılan haberlerin gerçek dışı olduğunu belirtti.

Bögürcü, söz konusu polislerin Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nde görev yapmadığını iddia ederek olayın bir kişinin sosyal medyada yaptığı açıklamalar sonucunda açığa çıktığını belirtti. Bögürcü, söz konusu kişi hakkında inceleme başlatıldığını ve bu kişinin akli dengesinin yerinde olmadığını tespit ettiklerini söyledi.

Farz edelim ki söz konusu kişinin akli dengesi yerinde değil, peki ya bizim akli dengemiz de mi yerinde değil? Mardin'de 26 kişinin cinsel istismarına uğrayan 13 yaşındaki N.Ç.'ye "**kendi rızasıyla birlikte oldu**" diyen mahkeme ve bu kararı onaylayan Yargıtay'ından; Bingöl'de içlerinde askerlerin de olduğu 8 kişi tarafından cinsel istismara uğrayan E.A.'nın tecavüzcülerinin mahkeme tarafından serbest bırakılmasına ve daha nice örneklerine kadar biz gördük ki bu devlet tecavüzcüleri koruyor! Buradan doğru Amed'deki üç polis memurunun da korunmaya çalışıldığı açıktır. Devlet bunu hep yaptı-yapıyor. İşte tam da bu nedenle bu davanın peşi bırakılmamalı, tecavüzcülerden hesap sorulmalıdır.

Hasan Polat'ın "samimi beyanına" müebbet!

Kartal: Gazi Katliamı ve sonrasında halk eylemleri sürecinde tutuklanan ve 20 yıllık tutsak Hasan Polat için ESP, Kadıköy'de bir açıklama düzenleyerek yargıda çifte standart uygulanmasını protesto etti. Açıklamayla beraber imza kampanyası başlatan ESP'li-ler, 9 Temmuz'da Yargıtay'da görülen duruşmaya kadar adalet nöbetini sürdürdüler.

9 Temmuz'da görülen duruşmada ise "mağdur" olduğu belirtilen ve Hasan Polat'ı "teşhis" ettiği iddia edilen polisler, ifadelerini değiştirmelerine rağmen mahkeme, polislerin "**örgütün gücünden korktuğu için ifadelerini değiştirdiklerine**" kanaat getirerek Polat'a yine müebbet hapis cezası verdi. Heyet ayrıca Polat'a işkence altında imzalatılan ilk ifadesinin de "samimi beyan" olduğunu iddia etti.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

SÖZÜM SANADIR EY DERSİM!

Sanadır sözüm... Sen ey kutsal sevdamızın kıvılcımı, kurtuluş yolumuzun heybetli durağı... Bu ne bir sitem ne de bir iç dökme halidir. Dost acı söylese de bana söyleten sensin. Haddimi aşan vurgularımı bağışla. Ama sanadır sözüm...

Kaldır başını ve bak. Güneşin kavurucu sıcağına meydan okuyan gözelerin değildir sadece. Yıkımlar karşısında ayakta durmayı başaran tek başına "topal" evlerin değildir. Yakılan köylerin yıkık duvarları üzerine konan serçe kuşlarının ötüşünü duyuyor musun? Kuşlar ki; derinden esen yele kanat gerip, coşkun akan derelerin melodisine eşlik ediyorlar. Aliboğazı'ndan Kutuderesi'ne, Munzur Vadileri'nden Laç deresine göğüs kafesini inleyen bu melodi sıradan bir hava değil, klam misali yürekleri dağlayan bir tarihin öyküsünü anlatıp duran bir **cenk** havasıdır. Bu senin özgürlük türküdür. Her bir karış toprağında insanca yaşamının bedelini canıyla ödeyen kadın-erkek, yaşlı-genç, çoluk çocuğun tarihidir anlatılan. Dinlediğin bir efkar havası değil; bilirim, buruktur yüreğin. Eğme başını, dinle beni. Yenilmek tükenmek demek değildir. Bunu en çok sen bana öğrettin. Fakat sonsuza yelken açan tarihin damgasını vuran direnişlerin yenilgi ağına takılışını sorgulamak zorundasın. Onlarca yıl önce planlanan bir imha politikasının ürünüdür bağrındaki yaralar.

Yaşadıklarını anlatmıştın bir keresinde. Oradan kalmış aklımda; 1937 sonbaharında Mısto Kor'un Celal Bayar'a "sorumluluğu üzerime alıyorum, Dersim'i vuracağız" sözlerini anımsıyorum. Sana bunca darbeyi indiren Mısto Kor'un Cumhuriyeti, "şefkat" elini uzatmak üzere gerçekleştirdiği "ordu manevraları" ile geçit vermeyen dağlarını aştı, çetin derelerinden geçti, eğmeyen boynunu kırdı, kimliğine saldırdı ve fakat hiçbir zaman yok edemedi seni.

Bu, kan emicilerin emellerine ulaşamadıkları anlamına da geliyor. Zira dağların, bugün olduğu gibi tarih boyunca, bağrında olduğu gibi Babailerden günümüze gerçekleşmiş bütün halk hareketlerinin izleri görülen topraklarda ezilenlere mesken, baskı sömürü ve zulüm eyleyenlere cehennem olagelmış. Bu gerçeğin doğurduğu hınçlardır ki Ağustos 1938'de, geri çekilmek durumunda olan "kahraman Türk ordusu", "yüce" Atatürk'ün bir an önce sonuç alma arzusu üzerine köy köy dolaşarak kadın-erkek, genç-yaşlı ve çoluk çocuk demeden halka kan kusturdu.

Bütün bu olup bitenlere rağmen Stokholm sendromu misali celladına aşık olanların bugün hala sevgili cellatlarına heveslenerek attıkları nutukları duyuyor musun? Buna anlam veremediğini biliyorum... Ama bunun için çaba harcamana gerek yok; çünkü olguya anlam

veren, yaşam içindeki değeridir. Takdir edersin ki ihanetin hiçbir değeri yoktur. Öyle ki; TC'nin "şevkatli" eline aldananların akıbetini sen iyi bilirsin. Zamanında Qoçan aşiretinden İdare, TC'nin önceli Osmanlı paşalarına aldanıp görüşmeye gitmemiş miydi? Sonrası malum; İdare zindana atıldı. Hayır, hayır... İdare ihanetçi değildi; o sadece aldandı...

Daha 1800'lü yılların başında, Kör Yusuf Ziyaeddin Paşa'nın kendine güvencirmeyi sağlayarak bir şekilde yüz aşiret reisini bir araya getirmeyi başardıktan sonra hepsinin başını kestiği hatırlardayken, 1926'da, aynı şekilde aldanıp hükümetin davetini kabul eden onca aşiret temsilcilerinin akıbeti? Kaç tanesi 38 kişiyi gördü? Hiçbiri... Yine 1926 tarihinde halka saldıran devletin daha fazla kan dökmemesi için görüş talep eden Qoçanlı temsilcilerin akıbetini hatırlıyor musun? Hani sana sığınan Koçgirili Aziz'in, Dr. Nuri Dersimi önderliğinde devletin hizmetinde savaşmayı kabul eden kimi Ovacık aşiretlerinin kurşunuyla katledildiği zaman. İşte Qoçanlıların temsilcileri, o saldırı sürecinde görüşmeyi kabul eden düşman ordusunun yanına varır varmaz tutuklanıp kurşuna dizilmişlerdi.

Hatırla geçmiş. Zira bugünün sırları geçmişte saklıdır. Bilesin ki; baskı, sömürü ve zulümden arınmış mutlu geleceğin anahtarı bu sırlarda gizlidir. Ve sen, karamsarlık ve umutsuzluk çemberinde... Ve yaralarını henüz saramamışken... Ve henüz tükenmemişken nefesin... Ve her gün göğüs germek durumunda kaldığın her türden saldırı dalgası altında... Ey Dersim; bu sırları çözmek zorundasın.

Hatırlıyor musun, devletin 1994 katliamını anlattığın gün? Aynı yılın Ekim ayının ortasıydı. Yani katliamdan yaklaşık iki hafta sonra Munzur suyunun Harçık'ten aldığı destekle gür aktığı bir yerindeydik. Rostan ile Trüşmek arasında kavak ağaçları sitem etmişti. O sonbahar yapraklar kızıla bürünmüş, ne değişmek ne de düşmek istiyorlardı. "Bu benim feryadımdır" demiştin. Hatırladın mı?

İşte o yer artık yok. Çeşitli aralıklarla yüz yıla yakın bir zamana yayılan direnişlerinle hayalini kırdığın Osmanlı'nın "blok havuzları"ni izle. Süngü uçlarındaki bebelerin susturulmuş çığlıkları derin vadilerinde yankılanırken, kana bulanmış Munzur'a örülen bentlerin neyi çağırıyordu anımsa. Senden olanlar geçtiğimiz yılın yazında buna dayanarak Dinar'daki HES'e saldırmamışlar mıydı? Dost kim, düşman kim? Kurdu mu bağlantıyı?

Kültürünü yok etmek için onca katliam ve kanunlara rağmen boşa düşen barbarların "İç Dersim"de, asilerin diyarında ettikleri esrar tarlalarının kokusunu alıyor musun? Yanılmayın, zira kokunun ciğerlerini hızlıca çürütmesi için her gün katiller ordusunun subayları ve halkın emniyetine saldıran polisler görevlerine dört elle sarılmışlar. Geleceğin zehirlenmesin diye senden olanlar 2012 yılında bu işe bulaşanları uyardılar. Kulak asmayanları bir yıl sonra teşhir ettiler. Bu işe bulaşmış zati muhteremleri kim korumaya çalıştı, hatırlıyor musun? "Yüce" Türk Ordusu!

Bağrında cirit atan bu düşman sürüsünün karakollarını yenilemesi ve yenilerini inşa etmesini sana geçmiş hatırlattığını biliyorum. Zira 1984 yılında, köylülerinin tehdit ve şiddet zoruyla topraklarını terk etmek durumunda kaldıkları dönem için dökercesine anlattığın bir anıda vurgulamıştın: "Bu yobaz sürüsü yarın obür gün, tıpkı 1937'de olduğu gibi karakollarını çoğaltırsa şaşmam; bu bir katliam hazırlığıdır..." 1994 katliamına içinde patlayan nice volkanların lav akışlarına rağmen katiller ordusunun bu vahşetine en az şaşırın sendin bu yüzden. Şimdi anladın mı sana yönelik saldırıların, sana saldıranların iktidarı yıkılmadığı müddetçe hiçbir zaman durmak bilmeyeceğini?

Toprağını ve insanını zehirleyerek geleceğini bugünden imha etmenin teminatını elde etmek için düşündükleri siyanürlü maden ocakları bugün en büyük tehlikelerdendir. Özellikle siyanürlü altın arama şirketlerinin konmak istedikleri

yerlerin stratejik noktalarında donanımlı karakolların olması artık kimseyi şaşırtmıyor değil mi? Bak işte, al sana tesadüf olmayan bir mevzu daha. Senden olanlar, hem kararlılıkların sahibi, hem de sözlerinin eri olarak halkın sergilediği duyarlılığı selamlarcasına Ekim 2013'te, madencilerin artan yönelimlerine karşılık şiddetin dozajını da artırarak siyanürlü altın aramanın önünü açmak üzere yol çalışması için getirilen iş aracını bombalamışlardı.

Devletin asırlardır sana çektirdikleri boşuna değildir. Özellikle son iki asırdır hiç gündeminden düşmedin zalimlerin. Saldırıların en kapsamlısı seni içten fetretmeyi ve kişiliğini, kültürünü ve onurunu yok etmeyi amaçlayan "Şark İslahat Planı" ile gerçekleşti. 1925'ten itibaren gittikçe "zenginlik ve derinlik" kazanan bu saldırı dalgası sana hala saramadığın derin yaralar açtı.

Hepsi senin köleliğe boyun eğmen içindir. Tarihini örerken anlatmamış mıydın bana, halkın ağlamaklı haline devletin güldüğü, mutluluğuna tahammül etmediği, umutlarına ise saldırdığını? İşte bugün bir nebze de olsa başın eğiktir. Kan emicilerin, bu drakula sürüsünün devleti bu yüzden mutludur ve mutlu oldukça, yaşadığı müddetçe beslenmek için sana dayanmaya devam edecek.

Düşmanını tanıman için çok gerilere gitmene gerek kalmayacak kadar doludur yaşadıkların. 1994'te köyleri yakan, yaşam alanlarını yasaklayan, doksana yakın insanını katleden, yüzlerce insanı yasadışı bir şekilde gözaltına alıp işkence tezgahlarından geçiren bu devlet, "katliam" denince sadece 37-38 soykırımın akla gelmesine izin vermeyecek kadar "seri", hızlı, acımasız ve saldırgan. Boynuna halka, kollarına zincir ve ayaklarına pranga vurmakla yetinmeyerek kişiliğini, kültürünü ve tüm maddi manevi değerlerinin temelindeki onurunu da teslim almayı hedefleyerek seni yok etmek isteyen devlet... İşte düşmanın!..

Senin kadar senden olanlar da bunu iyi biliyorlar. Onlar ki zamanında "eşkiya", 30'larda "haydut", 70'lerden önce "talebe", sonra "anarşist" ve yirmibirinci yüzyılın modasına uygun olarak da "terörist" diye tanımlanırlar.

Ve şimdi, "çapulcu" diye de adlandırılırlar, duydu mu? Oysa sen bunları iyi tanırsın; zira senden olanlar baskıya, sömürüye, zulme ve her türden gericiliğe maruz kalanlardır. Onlar yargısız infazlarla katledilen, tecavüze uğrayan, işkence tezgahlarından geçenlerdir. Onlar kırdı ve kentte, ovaları ve vadileri inleyen soykırım mağdurlarıdır. Onlar, Laç deresi mağaralarında da, Taksim'de de ve tüm direniş odalarında gaz bombalarına maruz kalanlardır. Onlar ezilen ve sömürülen milyonlardır, halktır...